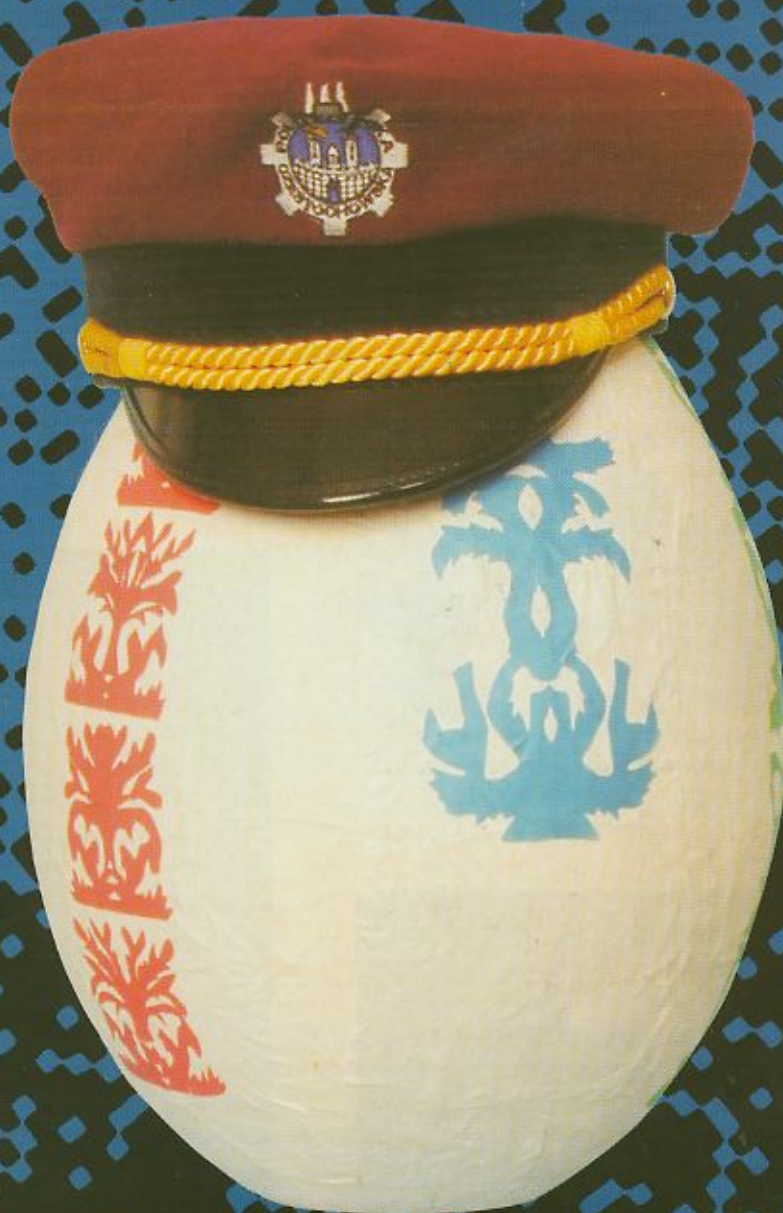

POLITECHNIKA CZĘSTOCHOWSKA

Rok 6 Nr 19
kwiecień-maj 2002

PISMO ŚRODOWISKA AKADEMICKIEGO

Wybory „ABSOLWENTA ROKU 2002” Politechniki Częstochowskiej

Członkowie Kapituły składają podpisy na pamiątkowym dyplomie laureata

Sala Teatru była wypełniona po brzegi

Spotkanie członków Klubu Integracyjno-Promocyjnego. Przemawia dotychczasowy prezes Klubu – Janusz Zatoń

Prowadzący uroczystość dyrektor Teatru im. A. Mickiewicza – Marek Perepeczko

Prowadzący galę sekretarz Kapituły – Marek Rabenda

Spis treści

Prof. Henryk Dyja nowym Rektorem Politechniki Częstochowskiej	2
Prof. Henryk Dyja Doktorem Honoris Causa Narodowej Akademii Metalurgicznej Ukrainy	3
Проф. Хенрык Дыя Почётный Профессор Национальной Металлургической Академии Украины	4
Dyrektor Departamentu Szkół Wyższych z wizytą w naszej uczelni	5
Jubileusz Profesora Leonida Samsonowa Przychodnia Akademicka	7
Drugie Seminarium: Modelowanie komputerowe w praktyce odlewniczej – dziś i jutro	9
IX Ogólnopolska Konferencja „Gospodarka ciepła i eksploatacja pieców przemysłowych”	11
III Międzynarodowa Konferencja MULTIMEDIA W BIZNESIE	12
50 lat Katedry Elektrotechniki PCz 1951-2001	16
50. Seminarium Interdyscyplinarne na Politechnice Częstochowskiej	24
Spotkanie przy opłatku	26
Czasopisma elektroniczne w Bibliotece Głównej PCz	28
Siódmy Wydziałowy Dzień Sportu na Wydziale Inżynierii i Ochrony Środowiska	30
Poeta ks. Jan Twardowski w Politechnice Częstochowskiej	31
Wybory „Absolwenta Roku 2001”	33
Ogłoszenia Wydziału Inżynierii Procesowej, Materiałowej i Fizyki Stosowanej	34, 35
Międzynarodowość nie tylko na papierze!	36
AWANSE NAUKOWE	
– profesury	37
– habilitacje	38
– doktoraty	39
Jan Czechowski Złotym Inżynierem Pięćlecia „Przeglądu Technicznego”	40

Szanowni Państwo

Przełom kwietnia i maja to na uczelniach czas wyborów władz na kolejną kadencję. W ostatnich dziesięciu latach zaszły na naszej uczelni bardzo poważne zmiany. Dzisiaj jest ona bardziej przyjazna dla studentów, zmieniła systemy studiów, regulaminy, traktuje studentów podmiotowo. Studenci realizują w znacznej mierze własne wizje lub przynajmniej powinni móc to robić, jeżeli tylko wykazują się odpowiednią aktywnością. Baza aparaturowa jest znacznie lepsza, budynki ładniejsze i bardziej estetyczne - uczelnia nasza uczyniła wielki wysiłek inwestycyjny, zwłaszcza w ostatnim pięcioleciu. Mimo tych pozytywnych zmian i dokonań uczelni nadal utrudnione są kontakty między nauczycielami a studentami. Obyczaj wieloletowości wywołało długoletnie niedofinansowanie szkolnictwa wyższego, a tym samym niskie płace. W efekcie nauczyciele akademicki pracują dla kilku uczelni i mają mniej czasu. Studenci muszą, w większym niż kiedyś stopniu, zdobywać wiedzę poprzez samodzielne kształcenie się. W tym procesie są jeszcze bardziej zdani na siebie i na własną edukacyjną przedsiębiorczość.

Nowym władzom uczelni, które zaprezentujemy w czerwcowym numerze, życzymy szerokich horyzontów w spełnianiu doniosłego obowiązku kierowania Politechniką Częstochowską.

redaktor naczelny

POLITECHNIKA
CZĘSTOCHOWSKA
PISMO ŚRODOWISKA AKADEMICKIEGO

Rok 6 Nr 19 Kwiecień-Maj 2002

pod patronatem
prorektora ds. nauki
prof. dra hab. inż. Januarego Bienia

Redaktor naczelny Janusz Kołodziejski

Sekretarz redakcji Izabella Zawisza

Kolegium redakcyjne:
Danuta Kulesza
Aleksander Gąsiorowski

Stanisław Kruszyński
Janusz Miller
Marek Rabenda
Jarosław Rajczyk
Sławomir Rożanow
Janusz Wilczyński

Opracowanie graficzne okładki:
Marek Zakrzewski,
Krzysztof Kosmala

Adjustacja: Zdzisława Tasarz,
Lucyna Żyła

Zdjęcia:
Marian Sztajner,
Leszek Pilichowski
autorzy artykułów
oraz ze zbiorów wydziałów

PL ISSN 1428-7633

Adres redakcji
ul. J. H. Dąbrowskiego 69
42-201 Częstochowa
tel. (0-34) 325 02 51, 361 28 55,
325 02 53
fax (0-34) 361 23 85
e-mail: kulesza@adm.pcz.czest.pl

Zastrzega się prawo do skracania
i opracowywania artykułów oraz
zmiany tytułów

Nakład 2000 egz.

Druk „GRYF” Częstochowa
ul. Garibaldiiego 14
tel./fax (0-34) 324 90 37

Prof. dr hab. inż. Henryk Dyja nowym Rektorem Politechniki Częstochowskiej

Izabella Zawisza*

W dniu 23 kwietnia 2002 roku 80-osobowe Uczelniane Kolegium Elektorów Politechniki Częstochowskiej wybrało na kadencję 2002-2005 **prof. dra hab. inż. Henryka Dyję**, dotychczasowego dziekana Wydziału Inżynierii Procesowej, Materiałowej i Fizyki Stosowanej, na stanowisko rektora Politechniki Częstochowskiej.

Henryk Dyja urodził się 12 listopada 1946 roku w Choroni koło Częstochowy. W 1964 roku ukończył liceum ogólnokształcące w Myszkowie, a studia wyższe na Wydziale Metalurgicznym Politechniki Częstochowskiej w 1971 roku, uzyskując tytuł magistra inżyniera metalurga specjalność przeróbka plastyczna metali. Po ukończeniu studiów podjął pracę w Zakładzie Przeróbki Plastycznej Metali Politechniki Częstochowskiej jako asystent stażysta, zajmując się badaniami procesów walcowania przedków w walcarkach kuźniczych. W latach 1974-1977 był słuchaczem Studium Doktoranckiego na Wydziale Metalurgicznym Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie, gdzie uzyskał stopień doktora nauk technicznych po przedłożeniu rozprawy doktorskiej pt. „Proces walcowania blach platerowanych wstępnie połączonych wybuchem”. W 1977 roku został adiunktem. W 1990 roku przedłożył pracę habilitacyjną na Wydziale Metalurgicznym Politechniki Częstochowskiej pt. „Symetryczny i asymetryczny proces walcowania dwufazowych wyrobów płaskich”, którą obronił, uzyskując stopień naukowy doktora habilitowanego nauk technicznych. Na mocy uchwały Senatu Politechniki Częstochowskiej w 1992 roku został mianowany profesorem nadzwyczajnym Politechniki Częstochowskiej. 29 grudnia 1998 roku prezydent Rzeczypospolitej Polskiej nadał drowi hab. inż. Henrykowi Dyji tytuł profesora nauk technicznych.

W 2001 roku został uhonorowany tytułem Akademika Honorowego Akademii Nauk Szkół Wyższych Ukrainy jako pierwszy Polak. W tym samym roku otrzymał zaszczytny tytuł doktora honoris causa Narodowej Akademii Metalurgicznej Ukrainy w Dniepropietrowsku.

Prof. dr hab. inż. Henryk Dyja był na wielu stażach naukowych za granicą: w Stanach Zjednoczonych, Brazylii, Szwecji, Belgii, Wielkiej Brytanii, Rosji,

Czechach i na Ukrainie. W ramach działalności organizacyjnej był prodziekanem ds. nauki w latach 1990-1996, a od 1996 roku jest dziekanem Wydziału Inżynierii Procesowej, Materiałowej i Fizyki Stosowanej (dawny Wydział Metalurgiczny). Jest członkiem Senatu od 1990 roku, członkiem Komitetu Metalurgii i Komitetu Nauki o Materiałach PAN oraz wielu towarzystw naukowych i technicznych, m.in.: European Scientific Association for Metal Forming w Paryżu i Wire Association International w Bostonie. Jest członkiem zarządu Oddziału SITPH w Częstochowie oraz pełni funkcję prezesa Koła przy Politechnice Częstochowskiej.

Rektor elekt prof. dr hab. inż. Henryk Dyja

Od 2001 roku jest prezesem Częstochowskiego Oddziału Towarzystwa Naukowego Organizacji i Kierownictwa. Bierze czynny udział i jest organizatorem wielu konferencji naukowych w kraju i za granicą.

Jest autorem i współautorem około 260 artykułów i publikacji, w tym 17 książek i rozdziałów książkowych, a także 5 patentów, 10 wniosków racjonalizatorskich oraz ponad 250 opracowań i projektów niepublikowanych.

Za swoją działalność dydaktyczno-wychowawczą, naukową i organizacyjną był wielokrotnie nagradzany nagrodami rektora, Ministerstwa Edukacji Narodowej i innymi. Jest Kawalerem Orderu Odrodzenia Polski.

*Izabella Zawisza
sekretarz redakcji

Prof. Henryk Dyja

Doktorem Honoris Causa
Narodowej Akademii Metalurgicznej Ukrainy

Stanisław Kruszyński*

*Dr h.c. prof. dr hab.
Henryk Dyja*

tali prof. dr hab. inż. Valentin N. Danchenko, członek Akademii Nauk Szkół Wyższych Ukrainy.

Prof. V. N. Danchenko przedstawia dorobek kandydata do tytułu doktora h.c. Od lewej: prorektor prof. J. S. Projdak, prorektor prof. V. P. Inashchenko, JM Rektor prof. A. G. Velichko, sekretarz naukowy Senatu V. A. Gładkich

Początki Narodowej Akademii Metalurgicznej Ukrainy sięgają 1899 roku, kiedy to na Jekaterinosławskiej Wyższej Szkole Górniczej zaczęto przygotowywać kadry inżynierskie dla przemysłu metalurgicznego. Po rewolucji październikowej w 1914 roku Jekaterinosław przemieniono w Dniepropietrowsk. W 1930 roku na bazie Wydziału Metalurgicznego i Wydziału Mechanicznego powołano Dniepropietrowski Instytut Metalurgiczny. W 1993 roku Instytut uzyskał pełne prawa akademickie i został przemianowany w Państwową Metalurgiczną Akademię Ukrainy, a w 1999 roku Narodową Akademię Metalurgiczną Ukrainy.

Obecnie w skład akademii wchodzi następujące wydziały: metalurgiczny, elektrometalurgii, technolo-

giczny, inżynierii mechanicznej, techniki cieplnej, ekonomicznej, nauk humanistycznych oraz studiów wieczorowych w Krzywym Rogu.

Dr h.c. przyjmuje gratulacje od rektora Akademii prof. A. G. Velichko (z lewej) i prorektora prof. V. N. Danchenko

Od początku powstania uczelni wielu wybitnych profesorów stworzyło własne szkoły naukowe, które mogą poszczycić się bardzo dużym dorobkiem naukowym i wdrożeniowym. Obecnie samodzielną kadrę naukową stanowi ok. 85 profesorów, doktorów habilitowanych, w tym dwóch członków rzeczywistych Ukraińskiej Akademii Nauk, prof. J.N. Taran-Żolnir i prof. M. I. Garik oraz 873 doktorów inżynierów.

Przy akademii działają oddziały Ukraińskiej Akademii Nauk Szkół Wyższych Ukrainy, Nauk o Materiałach i Metalurgii, Budowy Maszyn Ciężkich i Transportu oraz Nauk Inżynierskich.

W dniu 26 lutego 2002 roku na uroczystym posiedzeniu Senatu, na którym obecni byli zaproszeni goście, prof. Henryk Dyja otrzymał dyplom doktora honoris causa Narodowej Akademii Metalurgicznej Ukrainy w Dniepropietrowsku. Uroczystości przewodniczył rektor Akademii prof. Aleksander G. Velichko, który przedstawił przebieg przewodu i związku profesora Henryka Dyi z uczelniami Ukrainy, a zwłaszcza z Narodową Akademią Metalurgiczną Ukrainy. Dorobek naukowy i wdrożeniowy przedstawił promotor prof. V. N. Danchenko. Doktor honoris causa wygłosił wykład nt. „Stal i przemysł stalowy - perspektywy rozwoju w XXI wieku”. Na zakończenie gratulacje doktorowi honoris causa złożyli członkowie akademii.

Prof. Henryk Dyja jest pierwszym Polakiem i pierwszym obcokrajowcem, który otrzymał najwyższe wyróżnienie akademii w Dniepropietrowsku.

*dr Stanisław Kruszyński
adiunkt w Katedrze Pieców Przemysłowych

Проф. Хенрык Дыя

Почётный Профессор
Национальной Metallургической
Академии Украины

Stanisław Kruszyński

Проф. доктор технических наук Хенрык Дыя, Декан Факультета инженерии процессов, материалов и прикладной физики решением Учёного Совета Академии от 21 декабря 2001 года избран Почётным Профессором Национальной Metallургической Академии Украины в Днепропетровске. Его доверительным лицом был проф. доктор технических наук, член Украинской Академии Наук высших учебных заведений Валентин Николаевич Данченко.

Prof. H. Dya wygłasza wykład doktorski

Национальная Metallургическая Академия Украины имеет своё начало с 1899 года, когда в называвшемся в то время Екатерининском горном институте начали подготовку инженерных кадров для metallургической промышленности. После Октябрьской революции в 1917 г. Екатеринослав был переименован в г. Днепропетровск. В 1930 г. на базе Metallургического и Механического факультетов организован Днепропетровский metallургический институт. В 1993 г. Институт получил полные академические права и был переименован в Государственную Metallургическую Академию Украины, а в 1999 г. – в Национальную Metallургическую Академию Украины.

В настоящее время в состав Академии входит 8 факультетов: metallургический,

электrometallургический, технологический, механический, теплотехнический, экономический, гуманистический и вечерний факультет в г. Кривой Рог.

От самого начала Академии многие известные профессора создали свои научные школы, которые могут гордиться огромными научными и внедренческими достижениями. В настоящее время научные кадры Академии состоят из 85 профессоров докторов технических наук и 873 кандидатов технических наук, в том числе два действительных Члена Академии Наук – проф. Ю.Н. Таран-Жолнир и проф. М.И. Гарик.

При Академии действуют Отделы Украинской Академии высших учебных заведений, Академии материаловедения и metallургии, а также Академия тяжёлого машиностроения и транспорта.

Вручение диплома Почётного Профессора Национальной Metallургической Академии проф. Хенрыку Дые состоялось 26 февраля 2002 года на торжественном заседании Учёного Совета Академии под председательством Ректора Академии проф. Александра Григорьевича Величко, который представил научную биографию и научные связи проф. Хенрыка Дыи с вузами Украины и особенно с Национальной Metallургической Академией Украины. На заседание были приглашены сотрудники и иностранные гости.

Научные и внедренческие достижения проф. Хенрыка Дыи представил проф. Валентин Н. Данченко. Затем проф. Х. Дыя выступил с докладом на тему „Чёрная metallургия – перспективы развития в XXI веке”. В заключение со словами приветствия и поздравлениями выступили члены Академии.

Проф. Хенрык Дыя является первым поляком и первым зарубежным учёным, который удостоен наивысшего почётного звания Национальной Metallургической Академии Украины.

DYREKTOR DEPARTAMENTU SZKÓŁ WYŻSZYCH Z WIZYTĄ W NASZEJ UCZELNI

Wiesława Kuc*

Dnia 16 listopada 2001 r. w Politechnice Częstochowskiej odbyło się uroczyste otwarcie nowo wyremontowanych obiektów. Na zaproszenie władz Uczelni - JM Rektora Janusza Szopy oraz dyrektor administracyjnej Alicji Roman - przybył do nas z wizytą przedstawiciel Ministerstwa Edukacji Narodowej i Sportu, dyrektor Departamentu Szkół Wyższych Józef Lepiech. W uroczystości udział wzięli także przedstawiciele władz miasta Częstochowy, posłowie, rektorzy innych częstochowskich uczelni, sponsorzy oraz przedstawiciele firm realizujących prace remontowe obiektów Politechniki Częstochowskiej i przedstawiciele mediów. Ze strony Uczelni w uroczystości uczestniczyli również prorektorzy, dziekani wydziałów, zastępca dyrektora ds. techniczno-inwestycyjnych, inspektorzy nadzoru inwestorskiego oraz kierownicy działów i obiektów.

Sala Senatu PCz. – powitanie dyrektora Departamentu Szkół Wyższych MENiS Józefa Lepiecha przez władze Uczelni

Program wizyty obejmował prezentację inwestycji zrealizowanych w Politechnice Częstochowskiej w ciągu ostatnich pięciu lat i uroczyste otwarcie obiektów oddanych do użytku studentom i pracownikom po kapitalnych remontach. Były to: Studium Języków Obcych, Przychodnia Akademicka, Stołówka Akademicka oraz DS 7 „Herkules”.

Uroczystość rozpoczęła się o godzinie 11⁰⁰ w sali Senatu Politechniki Częstochowskiej przy ul. Dąbrowskiego 69. Przybyłych gości powitał JM Rektor Janusz Szopa oraz dyrektor administracyjna - Alicja Roman. Artystyczną oprawę powitania nadał występ Chóru Politechniki Częstochowskiej „Collegium Cantorum”, dyrygowany przez Janusza Siadlaka.

W budynku Rektoratu przedstawiciel MENiS dokonał uroczystego otwarcia mieszczącego się na drugim piętrze Studium Języków Obcych. Na szczególną uwagę zasługuje fakt, iż w ciągu tygodnia w zajęciach uczestniczy tam około 4,5 tysiąca studentów.

Dzięki przeznaczeniu znacznych środków finansowych - pochodzących głównie z dotacji dydaktycznej MENiS - przeprowadzono remont SJO. Po położeniu nowego stropu w najstarszej części budynku powierzchnia użytkowa studium wzrosła o około 100 m². Przyczyniło się to do zwiększenia ilości sal dydaktycznych. Całkowicie wymieniono instalację elektryczną, wykonano wewnętrzną sieć komputerową z możliwością włączenia jej do sieci internetowej Uczelni, zmodernizowano sieć centralnego ogrzewania, sieć telefoniczną i azart. Dokonano również całkowitej wymiany stolarki okiennej i drzwiowej. Kierownik SJO Barbara Janik poinformowała zaproszonych gości, że w pomieszczeniach oddanych do użytku po kapitalnym remoncie znajduje się 11 sal dydaktycznych, 4 pokoje lektorskie i laboratorium językowe, wyposażone w nowoczesny sprzęt audiowizualny.

Po obejrzeniu wnętrza Studium Języków Obcych w nowej aranżacji zebrani udali się do Przychodni Akademickiej. Kierownik przychodni - lek. med. Krystyna Kalecińska - zaznajomiła gości z jej strukturą i oprowadziła po pomieszczeniach, prezentując z nieukrywaną dumą ich profesjonalny sprzęt i wyposażenie. Przedstawiciel ministerstwa zwrócił uwagę na dbałość o najdrobniejsze szczegóły i bardzo staranne wykończenie oraz pochwalił ciepłą pastelową kolorystykę wnętrza, która z pewnością pozytywnie oddziałuje na pacjentów tej placówki.

W drodze z przychodni do stołówki akademickiej władze Uczelni zaprezentowały zaproszonym gościom aulę Wydziału Zarządzania, w której nowoczesne urządzenia pozwalają na prowadzenie wykładów audiowizualnych, a linie ISDN umożliwiają łączność z uczelniami z innych miast, posiadającymi podobne urządzenia i przeprowadzanie telekonferencji, co pozwala na szybką wymianę doświadczeń i informacji. Budynek o kubaturze 13 450 m³ i powierzchni użytkowej 1933 m² wybudowano w ciągu jednego roku ze środków

własnych Wydziału Zarządzania. Aula może pomieścić jednorazowo 600 osób słuchających wykładów. Możemy się w tym miejscu pochwalić jednym z najnowocześniejszych tego typu obiektów w Europie.

Dyrektor Departamentu Szkół Wyższych Józef Lepiech dokonuje uroczystego otwarcia wyremontowanego Studium Języków Obcych

Kolejnym punktem programu uroczystości była wizyta w Stołówce Akademickiej. Obiekt zbudowano w latach 1973-1974 jako budynek wolno stojący, dwupoziomowy, niepodpiwniczony, w oparciu o projekt typowy, adaptowany przez „Miastoprojekt Częstochowa”. Przez dwadzieścia pięć lat pełnił funkcję stołówki dla studentów i pracowników Uczelni.

Z uwagi na zły stan techniczny budynku zaistniała konieczność przeprowadzenia kapitalnego remontu i dostosowania budynku do aktualnych potrzeb i wymagań sanitarnych. Wymagało to wzmocnienia konstrukcji stropów, poprzedzonego przeprowadzeniem ekspertyz technicznych, tym bardziej że na ścianach widniały liczne zarysowania. Szeroki zakres robót remontowych obejmował: wymianę instalacji wodno-kanalizacyjnej i elektrycznej, przeprojektowanie istniejącego węzła centralnego ogrzewania, wymianę stolarki okiennej i drzwiowej oraz przeszkleń wewnętrznych, wykonanie wentylacji nawiewno-wywiewnej z filtrowaniem i podgrzewaniem powietrza, roboty malarskie i posadzkarsko-plytkarskie, wykonanie elewacji oraz barierki na całej długości tarasu okalającego budynek.

W efekcie końcowym społeczność akademicka otrzymała wielofunkcyjny obiekt, który posiada dwie sale dydaktyczne, mieszczące 260 osób, salę konsumpcyjną na 250 osób, bufet oraz salę klubową. Zaplecze kuchenne stołówki, zaprojektowane zgodnie z normami europejskimi i wymogami sanitarno-higienicznymi, wyposażone zostało w nowoczesne ciągi technologiczne.

Przebudowana i wyremontowana stołówka wykorzystuje pełną moc przerobową i produkuje dziennie około 1100 posiłków, o czym mógł się osobiście przekonać przedstawiciel ministerstwa, ponieważ czas odwiedzin w stołówce wypadł w porze wydawania obiadów i sala konsumpcyjna wypełniona była do ostatniego miejsca, a do stanowisk wydających posiłki stała jeszcze kolejka. Dyrektor Departamentu Szkół Wyższych nie ukrywał miłego zaskoczenia tak dużą frekwencją.

Po oprowadzeniu i zaprezentowaniu zaproszonym gościom całego obiektu kierownictwo stołówki – Anna Hercog i Tomasz Biś, wraz ze swym personelem – podjęło ich uroczystym obiadem, dając wyraz staropolskiej gościnności i wykazując swoje kulinarne kwalifikacje.

Na zakończenie dyrektor Departamentu Szkół Wyższych Józef Lepiech wyraził uznanie dla władz Uczelni, docenił wielki wkład pracy i zaangażowanie w rozwój Politechniki Częstochowskiej oraz zrozumienie, że tak duże przedsięwzięcia nie rodzą się bez przeszkód. Stwierdził także, że środki przyznane Politechnice Częstochowskiej przez ministerstwo zostały zagospodarowane z pożytkiem dla całej społeczności akademickiej.

Sala klubowa Stołówki Akademickiej. Anna Hercog i Tomasz Biś (z lewej) witają zaproszonych gości

Politechnika Częstochowska wielokrotnie zwracała się do MENiS o przyznanie dodatkowych środków finansowych na wyposażenie akademika „Herkules”. Po wizycie dyrektora Departamentu Szkół Wyższych MENiS przyznanie tych środków stało się faktem.

*mgr Wiesława Kuc
kierownik Działu Obsługi
Uczelnianej Bazy Mieszkaniowej

Jubileusz Profesora Leonida Samsonowa

Janusz Miller

Niecodzienne wydarzenie miało miejsce w naszej Uczelni na przełomie lutego i marca bieżącego roku. Profesor Leonid Samsonow - nestor częstochowskiego środowiska naukowego - ukończył 90 lat życia, wypełnionego twórczą działalnością na niwie naukowej, dydaktycznej, organizacyjnej i społecznej.

Jubilat w towarzystwie prorektor Marii Nowickiej-Skowron

Absolwent i asystent Politechniki Lwowskiej, w czasie okupacji uczestnik tajnego nauczania na poziomie akademickim, po wojnie pracownik naukowy uczelni technicznych w Gliwicach i Częstochowie, w dziejach Politechniki Częstochowskiej trwale zapisał się jako dziekan Wydziału Budowy Maszyn w pionierskich latach 50., a także jako długoletni kierownik Zakładu Narzędzi, Przyrządów i Obróbki Skrawaniem, organizator laboratoriów, wykładowca przedmiotów specjalistycznych, promotor prac magisterskich i inżynierskich, wychowawca i przyjaciel młodzieży akademickiej. Z niezwykłą sympatią i niekłamną wdzięcznością wspominają Go absolwenci Wydziału, którym okazywał i nadal okazuje wiele serdeczności i zrozumienia. Z radością witają Go zawsze w swoim gronie.

Jubileusz 90-lecia urodzin Profesora

Urodziny Profesora przypadają 29 lutego. Obchodzi je więc co 4 lata. Można by mniemać, że dzięki temu ciągle tyle w Nim młodości energii, werry, poczucia humoru, chęci działania, potrzeby kontaktów z ludźmi.

W tym roku jubileusz Profesora uczczono dwukrotnie. 28 lutego odbyło się uroczyste posiedzenie Rady Wydziału Inżynierii Mechanicznej i Informatyki prowadzone przez dziekana prof. Józefa Koszkula - wychowanka Jubilata. Rektora reprezentowała pani prorektor prof. Maria Nowicka-Skowron, która odczytała list gratulacyjny od władz Uczelni. Dziekan przedstawił drogę życiową oraz osiągnięcia zawodowe Jubilata, wręczył Mu okolicznościowy adres oraz upominek. Profesor Samsonow, jak zwykle, ze swadą wspominał minione lata, kolegów, wychowanków.

Przemawia dostoyny Jubilat

Ale Leonid Samsonow to także nieustrudzony działacz społeczny, współzałożyciel Oddziału SIMP w Częstochowie, jego były przewodniczący, a dziś Członek Honorowy, przewodniczący Komisji Seniorów, stale aktywny w ruchu stowarzyszeniowym. Stąd też 1 marca odbyło się w gmachu NOT uroczyste spotkanie Jubilata z członkami Rady NOT, Zarządu SIMP, seniorami ruchu stowarzyszeniowego, przyjaciółmi i kolegami. Spotkanie prowadził przewodniczący Zarządu Rady NOT, senator RP Grzegorz Lipowski. Obecny był prezydent miasta Częstochowy Wiesław Maras, który wręczył Jubilatowi list gratulacyjny oraz medal „Merentibus”, jeden więcej w kolekcji odznaczeń Profesora. Od Zarządów Głównych NOT oraz SIMP, od częstochowskiego środowiska technicznego, od przyjaciół Profesor otrzymał powinszowania, naręcza kwiatów oraz wiele podarunków. I znów niezmożony Jubilat wygłosił długą orację, nawiązując serdeczny kontakt z uczestnikami zebrania.

Zespół redakcyjny naszego czasopisma składa dostoynemu Jubilatowi najlepsze życzenia nieustającego zdrowia, niewyczerpanej energii oraz wielu radosnych chwil w życiu. Ad multos annos!

Przychodnia Akademicka

Wiesława Kuc*

W warunkach reformy opieki zdrowotnej, przewidzianej do formalnego i praktycznego wdrożenia z dniem 1 stycznia 1999 roku, Akademicka Służba Zdrowia, działająca dotąd w strukturach Zakładów Opieki Zdrowotnej, straciła swoją

Strukturę przychodni tworzą:

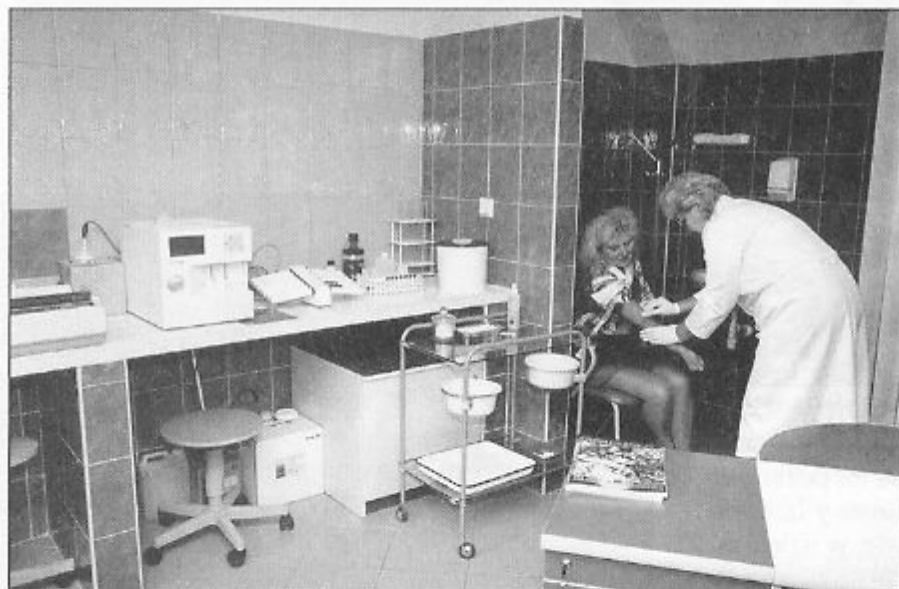
- poradnia lekarza medycyny pracy,
- poradnia laryngologiczna,
- laboratorium analityki medycznej,
- gabinet zabiegowy i EKG.

W przychodni zatrudniony jest lekarz medycyny pracy Krystyna Kalecińska, pełniąca jednocześnie funkcję kierownika, lekarz laryngolog Waleria Domagała-Szkulcecka, technik laborant Krystyna Korn i pielęgniarka służb medycyny pracy Wiesława Parkitna. O czystość pomieszczeń dba Bożena Kolasińska. Kierownikiem obiektu, w którym mieści się przychodnia, jest Janina Myślikowska.

Do zadań przychodni należą:

- badania profilaktyczne, wstępne, okresowe i kontrolne (po 30 dniach zwolnienia lekarskiego – art. 229 § 2 Kodeksu Pracy),
- orzekanie i opiniowanie o stanie zdrowia do celów przewidzianych w Kodeksie Pracy,
- orzekanie o czasowej niezdolności,
- pomoc medyczna w przypadkach nagłych zachorowań,
- zabiegi pielęgniarstwa,
- promocja zdrowia.

Lekarz laryngolog w ramach badań okresowych zgodnie z wytycznymi metodologicznymi do badań

Laboratorium analiz

odrębność i możliwość działania na dotychczasowych zasadach. Aby wyjść naprzeciw oczekiwaniom społeczności Politechniki Częstochowskiej, Senat Uczelni zobowiązał kierownictwo administracyjne do utworzenia przychodni (Uchwały Senatu PCz. nr 179/98 z dnia 9.12.1998 r. i nr 218/99 z dnia 30.06.1999 r.). Przystąpiono do generalnego remontu pomieszczeń, w których znajdowała się dotychczasowa Przychodnia Akademicka, w budynku przy al. Armii Krajowej 36.

Dnia 20 października 1999 roku w nowych, wyremontowanych wnętrzach, utrzymanych w ciepłej pastelowej kolorystyce, rozpoczęła działalność przychodni, zarejestrowana w rejestrze wojewody śląskiego jako Niepubliczny Zakład Opieki Zdrowotnej Przychodnia Akademicka Politechniki Częstochowskiej.

W schemacie organizacyjnym Przychodnia Akademicka podlega Działowi Obsługi Uczelnianej Bazy Mieszkaniowej w pionie dyrektora administracyjnego.

Personel przychodni: siedzi kierownik przychodni lek. med. Krystyna Kalecińska, stoją od lewej: laborantka – Krystyna Korn, pielęgniarka dypl. Wiesława Parkitna, lek. med. laryngolog – Waleria Domagała-Szkulcecka

profilaktycznych bada gardło i stan strun głosowych u pracowników dydaktycznych oraz udziela porad lekarskich.

W gabinecie zabiegowym wykonuje się iniekcje dożylnie, domięśniowe, podskórne i WZW, mierzy ciśnienie tętnicze krwi, bada ostrość wzroku, wykonuje badania EKG serca.

Laboratorium analiz lekarskich wyposażone jest w nowoczesny aparat hematologiczny. Wykonuje się podstawowe badania laboratoryjne (OB, morfologia, badania moczu, w razie wskazań lekarskich – poziom cukru i cholesterolu).

W ramach prowadzonych badań profilaktycznych u kilku pracowników wykryto cukrzycę, co spowodowało podjęcie przez nich leczenia i zapobiegło ewentualnym powikłaniom związanym z tą chorobą.

Lekarz medycyny pracy zgodnie z art. 237¹² § 1 Kodeksu Pracy bierze udział w posiedzeniach Komisji Bezpieczeństwa i Higieny Pracy.

W ramach nadzoru nad warunkami pracy prowadzone są wspólnie z Inspektorem BHP i Społecznym Inspektorem Pracy PCz. wizytacje stanowisk pracy. W trakcie wizytacji zwraca się uwa-

gę na szkodliwości i uciążliwości występujące na stanowiskach pracy.

Pracownicy przychodni prowadzą akcję uświadamiającą w formie ulotek, broszur, pogadanek na temat chorób cywilizacyjnych: miażdżycy, nadciśnienia tętniczego, osteoporozy, alergii, cukrzycy. Zwraca się również uwagę na rolę prawidłowego odżywiania i stylu życia. Osobom palącym zwraca się uwagę na szkodliwość palenia papierosów. Proponuje się fachową pomoc i porady związane z rzuceniem nałogu, bierze czynny udział w akcjach propagujących rzucenie palenia, jak na przykład w dniu 15 listopada 2001 roku w akcji organizowanej pod honorowym patronatem prezydenta miasta Częstochowy – „Rzuć palenie razem z nami”.

Działalność pracowników przychodni poddyktowana jest troską o zdrowie pracowników Uczelni i zapobieganiu wystąpienia choroby zawodowej.

*mgr Wiesława Kuc
kierownik Działu Obsługi
Uczelnianej Bazy Mieszkaniowej

Drugie Seminarium: Modelowanie komputerowe w praktyce odlewniczej – dziś i jutro

W dniu 27 września 2001 r. na Wydziale Inżynierii Mechanicznej i Informatyki odbyło się drugie seminarium nt. „Modelowanie komputerowe w praktyce odlewniczej – dziś i jutro”. Pierwsze seminarium na ten sam temat odbyło się

w ubiegłym roku (25 września 2000 roku) w Instytucie Podstawowych Problemów Techniki PAN w Warszawie. Organizatorami drugiego seminarium byli: dr inż. Maciej Kowalczyk z IPPT PAN z Warszawy, mgr inż. Sławomir Pataj - przewodniczący Zarządu Warszawskiego Stowarzyszenia

Technicznego Odlewników Polskich, będący jednocześnie wiceprzewodniczącym Zarządu Głównego STOP, oraz dr hab. inż. Norbert Sczygiol prof. PCz. z IMiPKM Politechniki Częstochowskiej.

Celem seminarium jest stworzenie forum szerzenia wiedzy nt. stosowania nowoczesnych metod projektowania komputerowego w odlewnictwie, a także wymiana doświadczeń w tym zakresie pomiędzy inżynierami z przemysłu odlewniczego, naukowcami i przedstawicielami firm komputerowych.

W trakcie seminarium wygłoszono siedem czterdziestominutowych referatów:

1. dr inż. Ryszard Skoczylas, **Kompleksowa komputeryzacja prac związa-**

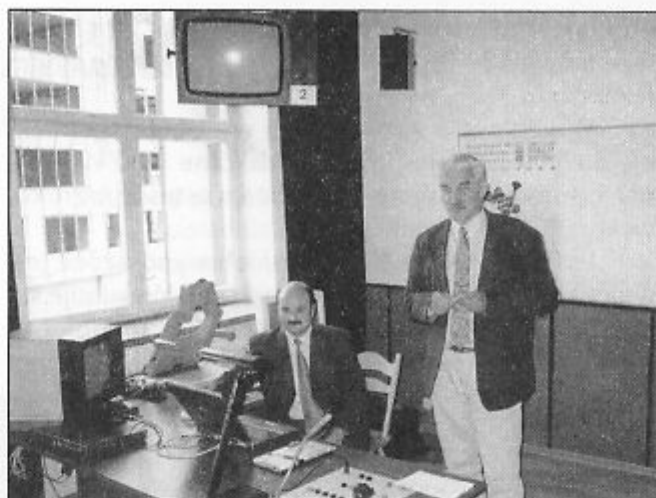
Uczestnicy seminarium

- nych z projektowaniem technologii odlewania, projektowaniem i wytwarzaniem oprzyrządowania odlewniczego oraz obróbką mechaniczną odlewów, dyrektor firmy KOM-ODLEW z Krakowa;
2. prof. dr hab. inż. Wojciech Kapturkiewicz oraz dr inż. Andriej Burbelko, *Przykłady wykorzystania oprogramowania PROCAST i CALCO-SOFT w AGH*, z Wydziału Odlewnictwa AGH w Krakowie;
 3. dr inż. Adam Nowak oraz mgr inż. Marek Sokolnicki, *Komputerowe wspomaganie technologii odlewniczej w Grupie Odlewnie Polskie*, z Instytutu Wdrożeń i Technologii, Sp. z o.o. ze Starachowic;

Dr A. Nowak mówi o komputerowym wspomaganie technologii odlewniczej

4. mgr Stanisław Stopikowski oraz mgr Radosław Cieślak, *Tworzenie narzędzi odlewniczych przy pomocy systemu Pro-engineer* z firmy RAND WorldWide w Warszawie;
5. prof. dr hab. inż. Tomasz Kowalewski, dr inż. Maciej Kowalczyk dr inż. Andrzej Cybulski, *We-ryfikacja eksperymentalna i analiza poprawności wyników symulacji procesów odlewniczych*, z IPPT PAN w Warszawie;
6. dr hab. inż. Roman Wyrzykowski prof. PCz., *Klastry i komputery wieloprocesorowe – nowe narzędzie do symulacji procesów krzepnięcia*, z Instytutu Matematyki i Informatyki Politechniki Częstochowskiej;
7. dr hab. inż. Norbert Sczygiol prof. PCz., *NuscaS - autorski program komputerowy do modelowania zjawisk termomechanicznych krzepnięcia*,

Prof. W. Kapturkiewicz oraz dr A. Burbelko prezentują wyniki swoich prac

z Instytutu Mechaniki i Podstaw Konstrukcji Maszyn Politechniki Częstochowskiej.

Równoległa prezentacja programów komercyjnych oraz omówienie aktualnych kierunków badań przybliżyło uczestnikom wiedzę o sposobach poprawiania konstrukcji odlewniczych, możliwościach symulacji i ograniczeniach wynikających z rozwoju współczesnej nauki. Zaproszenie do przedstawienia swych osiągnięć i podzielenia się doświadczeniami przyjęli przedstawiciele firm, które nie brały udziału w poprzednim spotkaniu.

W seminarium wzięli udział przedstawiciele następujących firm: F.M.Sz. „VITROMA” S.A. Piotrków Trybunalski, ZEM-EMA Blachownia, PRODLEW Warszawa, WFPiA Warszawa, Fabryka Łączników Radom, IWIT Starachowice, Odlewnia Żeliwa Bydgoszcz, WSK PZL Rzeszów, Bumar Gliwice, PZL-Wola Warszawa, Odlewnia Elzamech Elbląg oraz Linde Gaz Poland. Naukę podczas seminarium reprezentowali przedstawiciele IPPT PAN w Warszawie, Politechniki Warszawskiej, AGH w Krakowie oraz Politechniki Częstochowskiej. Łącznie w seminarium uczestniczyło ponad 50 osób.

Po wygłoszeniu wszystkich referatów odbyła się ponad 70-minutowa dyskusja. Dotyczyła ona zarówno konieczności komputeryzacji odlewni, w tym możliwości korzystania z programów symulacyjnych, jak i możliwości tych programów, a przede wszystkim zgodności wyników symulacji komputerowych z wynikami badań eksperymentalnych. Uczestnicy seminarium zaproponowali opracowanie przykładowych benchmarków, które mogłyby posłużyć do porównania wyników symulacji komputerowych uzyskanych z różnych programów symulacyjnych. Do przygotowania takich benchmarków i rozesłania ich do zainteresowanych instytucji i firm przed kolejnym spotkaniem za rok zobowiązali się organizatorzy seminarium.

IX Ogólnopolska Konferencja „Gospodarka cieplna i eksploatacja pieców przemysłowych”

W dniach 10 – 14 października 2001 r. odbyła się w Poraju k. Częstochowy IX Ogólnopolska Konferencja nt. „Gospodarka cieplna i eksploatacja pieców przemysłowych” z udziałem gości zagranicznych. Organizatorami konferencji byli: Katedra Pieców Przemysłowych i Ochrony Środowiska Politechniki Częstochowskiej i Huta Częstochowa S.A.

czesne tendencje konstrukcji pieców przemysłowych i urządzeń ochrony środowiska oraz ograniczenie strat ciepła, wymiana ciepła w urządzeniach grzewczych, spalanie paliw i procesy utylizacji odpadów, ochrona środowiska przed skutkami działalności energetycznej, aspekty ekonomiczne procesów cieplnych i ochrony środowiska, ekonomika i organizacja ochrony środowiska w przemyśle, marketing i zarządzanie przedsiębiorstwem przemysłowym.

W trakcie konferencji prezentacje aparatury pomiarowej oraz oferty katalogowe przedstawiło 5 firm.

Zrealizowano merytoryczny program konferencji w całości, a żywa dyskusja dowodziła atrakcyjności i aktualności poruszanej problematyki. Szczególnym zainteresowaniem cieszyła się szeroko pojęta ochrona środowiska w wielu gałęziach przemysłu, m.in. hutniczym, przetwórczym i materiałowym ceramicznym oraz gospodarce cieplnej, w tym komunalnej. Autorzy referatów zaprezentowali szereg aktualnych zagadnień, dotyczących zarówno metodyki pomiarowej, jak również rozwiązań technicznych.

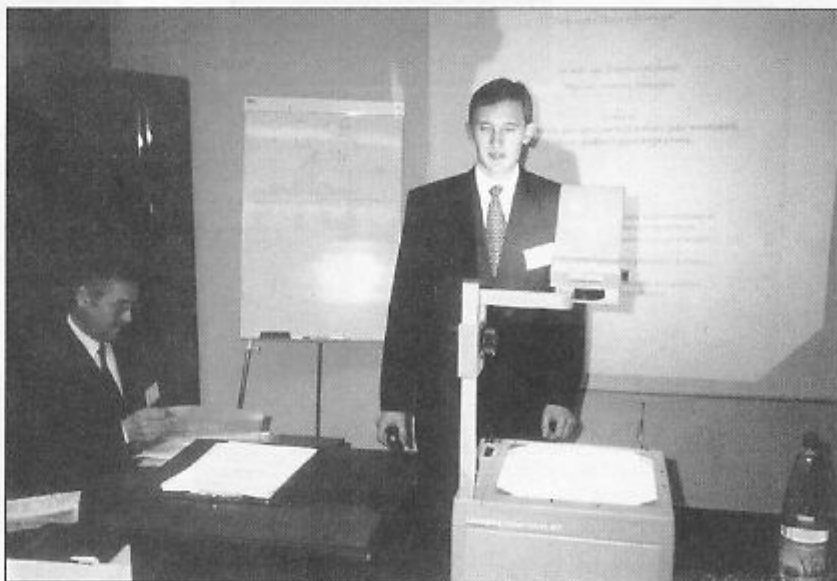

Sesja posterowa

W konferencji udział wzięło ogółem 70 osób, w tym: prorektor Politechniki Częstochowskiej – prof. dr hab. Maria Nowicka-Skowron, dziekan Wydziału Metalurgii i Inżynierii Materiałowej – prof. dr hab. inż. Henryk Dyja, prezes Zarządu Huty Częstochowa S.A. – mgr inż. Lech Skrzypczyk, dyrektor Huty „Florian” S.A. – mgr inż. Jan Maciejewski. Uczestnikami konferencji byli goście z zagranicznych ośrodków naukowych: Technical University of Kosice, Słowacja – prof. Augustin Varga i Jan Kizek i Royal Institut of Technology (KTH) Stockholm, Szwecja – prof. Włodzimierz Błasiak. Krajowi uczestnicy konferencji reprezentowali 7 uczelni i instytutów naukowych oraz 10 zakładów przemysłowych, firm i instytucji.

W czasie konferencji ogłoszono 20 referatów, a na sesji planszowej zaprezentowano 17 prac. Referaty opublikowano w recenzowanym, utrzymującym od lat tradycyjną szatę graficzną, wydawnictwie.

Tematyka konferencji obejmowała następujące zagadnienia: eksploatacja pieców przemysłowych, nowo-

Sesja plenarna

Jubileuszowa X konferencja odbędzie się również w Poraju w dniach 9-11 października 2002 roku.

dr inż. Lech Szecówka
sekretarz konferencji

III Międzynarodowa Konferencja MULTIMEDIA W BIZNESIE

Rafał Niedbał*

W dniach 21-23 marca 2002 r. na Wydziale Zarządzania Politechniki Częstochowskiej odbyła się III Międzynarodowa Konferencja „Multimedia w Biznesie”, zorganizowana przez Katedrę Informatycznych Systemów Zarządzania. Honorowy patronat objął wiceprezes Rady Ministrów, minister infrastruktury Marek Pol. Protektorat sprawowali: prezydent miasta Częstochowy Wiesław Maras i JM Rektor Politechniki Częstochowskiej prof. dr hab. Janusz Szopa.

Przewodniczący konferencji
prof. Leszek Kiełtyka

Konferencja była kontynuacją międzynarodowych spotkań nauki i biznesu z cyklu „Multimedia w Zarządzaniu”, które zostały zapoczątkowane w marcu 1999 r. W wyniku dużego zainteresowania środowisk biznesowych, dążących do wdrażania osiągnięć naukowych we własnych firmach, została zorganizowana w dniach 21-23 marca 2002 r. kolejna, III Międzynarodowa Konferencja „Multimedia w Biznesie”.

Przewodniczący konferencji prof. Leszek Kiełtyka otwiera III Międzynarodową Konferencję „Multimedia w Biznesie”

W bezpośrednim przekazie multimedialnym wiceprezes Rady Ministrów, minister infrastruktury Marek Pol powiedział, iż nie ma wątpliwości, że rozwój systemów multimedialnych, informatycznych, wszystkiego tego, co pozwala szybciej pracować, łączyć się i kontaktować, zadecyduje o tempie rozwoju naszego kraju.

Przemawia wiceprezes Rady Ministrów, minister infrastruktury Marek Pol

Wyraził również pogląd, że konferencja „Multimedia w Biznesie” przyczyni się do wytyczenia kierunków rozwoju aplikacyjnych form informacyjnych na przyszłe lata. Życzył organizatorom, aby konferencja spełniła swoje założenia przy realizacji rozwoju infrastruktury naszego kraju w tak ważnej dziedzinie, jaką jest informatyka i systemy multimedialne.

Przemawia Wiesław Maras prezydent miasta Częstochowy

Honorowi goście konferencji. Od prawej: prof. W. Grudzewski, prof. I. Hejduk, prof. M. Nowicka-Skowron, prof. E. Sitek, prof. A. Rusek, dr K. Wojsyk

Uczestnicy konferencji podkreślali, że nowe technologie multimedialne stwarzają szansę dla coraz większej liczby osób na włączenie się w zdalny system nauki oraz pracy poprzez struktury przesyłu i przetwarzania danych.

Multimedia w biznesie to środki techniczne oddziałujące na zmysły człowieka. Technologia multimedialna operuje informacją skojarzoną, gdzie przedmiotem wyobraźni jest kombinacja nośników informacji w postaci dźwięku, tekstu, głosu, grafiki, obrazu stałego i ruchomego, jak również animacji. Odbywa się to przy interaktywnym działaniu ze strony użytkownika.

Do prowadzenia biznesu z wykorzystaniem technik oraz technologii multimedialnych, przy dobrze zaprojektowanej sieci, która może dostarczyć każdemu abonentowi pakiet danych z Internetu z prędkością od 128 kbit/s do 30 Mbit/s, potrzebne są multimedialne programy aplikacyjne, implementowane zarówno po stronie abonenckiej, jak również w systemach komutacji.

Przemawia prof. Maria Nowicka-Skowron

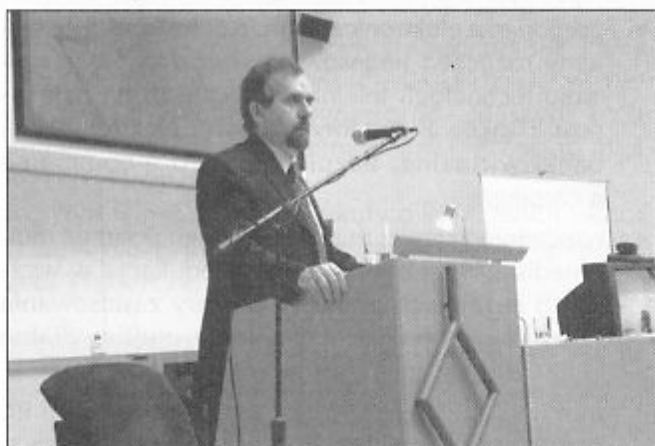
Kierunki rozwoju usług multimedialnych możemy rozpatrywać w trzech aspektach:

- rozwoju technologii sieciowych stanowiących medium transmisyjne dla usług multimedialnych (ISDN, IP);

- rozwoju techniki kodowania obrazu (H.320, MPEG 1, MPEG 2);
- rozwoju oferty produktów videokonferencyjnych „nadążających” za rozwojem technologii i techniki kodowania obrazu.

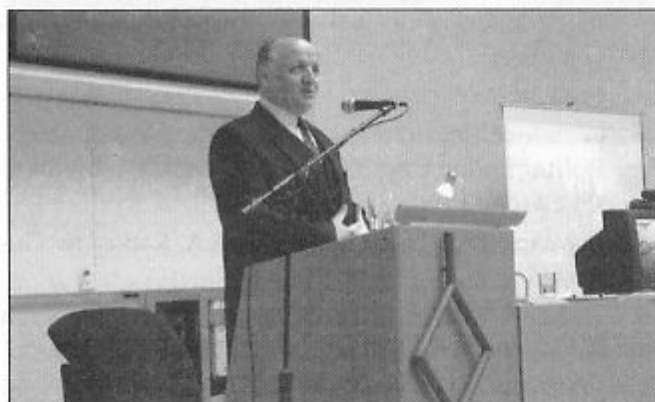
Dynamiczny rozwój aplikacji dla różnych dziedzin życia społecznego, naukowego oraz biznesu, zwłaszcza w teleedukacji, telemedycynie, telepracy, monitoringu pomieszczeń, pozwala prognozować dalszy rozwój usług multimedialnych, zmierzających w kierunku polepszenia jakości transmisji oraz ich dostępności poprzez sieć Internet i Intranet.

Nadrzędnym celem konferencji (podobnie jak dwóch poprzednich) było przedstawienie nowych, zagranicznych i krajowych osiągnięć oraz dyskusja naukowa nad zadaniami, wynikającymi z postępu technologicznego w multimediami.

Andrzej Grześkowiak, zastępca dyrektora generalnego ds. handlowych Alcatel Polska

Konferencja, mająca charakter interdyscyplinarnej, łączyła zapotrzebowanie na szeroko pojęte techniki multimedialne, usprawniające prowadzenie działań gospodarczych z prezentacją procedur umiejętnego posługiwania się nimi. Sesje naukowe rozdzielane były videokonferencjami i wystąpieniami przedstawicieli biznesu.

Henryk Dyja, prezes Towarzystwa Naukowego Organizacji i Kierownictwa, Oddział Częstochowa

Program konferencji adresowany był zarówno do praktyków z przemysłu, wykorzystujących nowocze-

sne techniki przekazu informacji i gromadzenia danych, jak i do twórców nauki, propagujących rozwiązania praktyczne.

III Międzynarodowa Konferencja „Multimedia w Biznesie” służyła wymianie poglądów naukowych i przyczyniła się do określenia miejsca i pozycji technik multimedialnych, rozprzestrzeniających się szybko na wszystkie gałęzie biznesu.

Dyskusje naukowe koncentrowały się wokół referatów zamieszczonych w następujących sesjach:

- multimedia w zarządzaniu przedsiębiorstwem (m.in.: proces zarządzania z wykorzystaniem systemu informatycznego, zastosowanie technologii multimedialnej w systemie monitorowania otoczenia przedsiębiorstwa, inteligentne narzędzia zarządzania przedsiębiorstwem, adaptacja szkieletowych systemów ekspertowych w zarządzaniu);
- gospodarka elektroniczna (m.in.: elektroniczne systemy rozliczeń finansowych, oddziaływanie rozwoju technologii teleinformatycznych na działalność bankową, systemy płatności elektronicznej, banki wirtualne, bezpieczeństwo e-commerce a carding);
- nauczanie zarządzania i marketingu poprzez multimedia i hipermedia (m.in.: e-edukacja w wyższych uczelniach polskich, obszary zastosowania telepracy, techniki i technologie multimedialne w nauczaniu);
- multimedialne technologie informacyjne (m.in. wykorzystanie multimediiów w reklamie, planowanie działań reklamowych w Internecie);
- zarządzanie informacją (m.in.: zarządzanie informacją logistyczną, zastosowanie prognozowania do wspomaganie decyzji finansowych w przedsiębiorstwach).

W dyskusji wprowadzającej głos zabrali następujący goście honorowi:

- wicedyrektor Departamentu Społeczeństwa Informatycznego, Ministerstwo Infrastruktury, Dariusz Dąbek,
- prezydent miasta Częstochowy Wiesław Maras,
- prorektor ds. rozwoju i współpracy z zagranicą, Politechnika Częstochowska, Maria Nowicka-Skowron,
- dyrektor RWT Telefony Polskie S.A. Radosław Gutowski,
- zastępca dyrektora generalnego ds. handlowych Alcatel Polska Andrzej Grześkowiak,
- prezes Towarzystwa Naukowego Organizacji i Kierownictwa, Oddział Częstochowa, Henryk Dyja,
- dyrektor Obszaru Pionu Obsługi Klientów w Częstochowie, Telekomunikacja Polska S.A., Janusz Jasiona.

Głos zabiera przewodniczący Komitetu Naukowego prof. Krzysztof Zieliński

Referat plenarny nt. „Wirtualizacja działalności handlowej przedsiębiorstwa” wygłoszony został przez prof. Irenę Hejduk i prof. Wiesława Grudzewskiego - pracowników Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie.

Goście z Japonii. Od lewej: dr Iwao Kobayashi, prof. Mitsumasa Sugawara

Przedstawiciele zagranicznych i krajowych uczelni wyższych wygłosili 40 referatów. W trakcie sesji biznesowych wiodące firmy, działające na polskim rynku, prezentowały aplikacje i wdrożenia systemów multimedialnych oraz zintegrowanych systemów informacyjnych z przeznaczeniem zarówno dla odbiorcy indywidualnego, jak i dla przedsiębiorstw.

Firma RWT Telefony Polskie S.A. przedstawiła rozwiązania multimedialnych sieci videokonferencyjnych. Zaprezentowała kompleksowe rozwiązania, zarówno w konfiguracjach punkt-punkt, jak i połączeniach wielopunktowych. Przedstawiła biurkowe systemy videokonferencyjne do pracy w sieciach LAN, sieciach ISDN z dostępem do Internetu, sieciach ATM i WAN, jak również zestawy współpracujących ze sobą

Dyskusje trwały również w trakcie przerw. Od prawej: prof. Leszek Kiełtyka, dyr. Radosław Gutowski - RWT Telefony Polskie S.A.

Edustrada S.A. przedstawiła prezentację nt. „Globalna platforma kształcenia zdalnego”, zaś Industrial and Financial Systems Poland Sp. z o.o. zaprezentował modularne aplikacje „IFS Applications” wspierające działalność przedsiębiorstw i wynikające z tego korzyści dla menedżerów.

Alcatel Polska S.A. (główny dostawca systemów telekomunikacyjnych dla polskiej sieci publicznej) przedstawił prezentację nt. „TRÓJGRA – następny krok w ewolucji do DSL”.

Konferencja połączona była z wystawą urządzeń, prezentacją systemów wykorzystujących techniki multimedialne w marketingu oraz prezentacją oprogramowania.

Przeprowadzono także szereg wideokonferencji:

- Połączenie z włoską firmą Aethra Ancona z branży telekomunikacyjnej. Temat wideokonferencji: „Zastosowanie systemów wideokonferencyjnych”.
- Połączenie trójstronne: France Telecom in Paris - TP S.A., Oddział Warszawa-Politechnika Częstochowska. Temat wideokonferencji: „Usługi telekonferencyjne”.

Przewodniczący sesji prof. Leszek Rutkowski w rozmowie z drem Iwao Kobayashi

- Połączenie z prof. Andrzejem Bochenkiem z Kliniki Kardiochirurgii Śląskiej Akademii Medycznej. Temat wideokonferencji: „Robot medyczny Zeus. Wszczepianie by-passu tradycyjnie i przy wykorzystaniu robota Zeus”.
- Połączenie z Wyższą Szkołą Biznesu w Tarnowie. Temat połączenia: „Wykorzystanie systemu wideokonferencyjnego w nauczaniu”.
- Połączenie z Francuską Izbą Przemysłowo-Handlową w Tarbes. Temat wideokonferencji: „Problemy polskich i francuskich przedsiębiorstw oraz instytucji samorządowych”. Gośćmi ze strony Częstochowy byli: Wiesław Maras prezydent miasta Częstochowy, Kajetan Wojsyk – informatyk miejski w Urzędzie Miasta Częstochowy, Jacek Lupa – dyrektor Regionalnego Centrum Doradztwa Rozwoju Rolnictwa i Obszarów Wiejskich.

Wideokonferencje odbyły się poprzez sieć ISDN.

Informacje o konferencji ukazały się w miesięcznikach: Technika Zagraniczna – Maszyny Technologie Materiały, Problemy jakości, Przegląd organizacji, Elektronika.

Na łamach prasy artykuły o konferencji ukazały się w następujących gazetach: Trybuna Śląska, Gazeta Wyborcza, Życie Częstochowy.

Goście honorowi konferencji – prof. Irena Hejduk i prof. Wiesław Grudzewski

Ogółem w konferencji w sposób bierny i czynny wzięło udział ponad 1850 osób. Obrady odbywały się w salach wykładowych Auli Wydziału Zarządzania Politechniki Częstochowskiej, natomiast stoiska reklamowe głównych sponsorów były usytuowane w holu Auli.

50 lat Katedry Elektrotechniki Politechniki Częstochowskiej 1951-2001

Aleksander Gąsior*
*

Początki zastosowań energii elektrycznej na ziemi częstochowskiej

Prąd elektryczny w formie społecznie użytecznej pojawił się na ziemi częstochowskiej bardzo wcześnie, bo już w 1887 roku, czyli w okresie, kiedy zaczął występować również w Stanach Zjednoczonych i na zachodzie Europy, wraz z powstaniem w Częstochowie stacji elektrycznej i miejskiej sieci elektrycznej oświetlenia ulicznego. Ćwierć wieku wcześniej mieszkańcy miasta zaczęli korzystać z telegrafu, którego linię w 1852 roku zbudowano wzdłuż Drogi Żelaznej Warszawsko-Wiedeńskiej. Sieć telefoniczna powstała stosunkowo późno, bo pod koniec XIX wieku. Do chwili wybuchu pierwszej wojny światowej używanie energii elektrycznej w częstochowskich gospodarstwach domowych oraz zakładach przemysłowych było czymś zupełnie normalnym. Początkowo opiekę nad działającymi stacjami elektrycznymi sprawowali inżynierowie technolodzy, absolwenci rosyjskich wyższych szkół technicznych, oraz inżynierowie elektrotechnicy, którzy kształcili się na politechnikach niemieckich.

Pierwsze próby kształcenia elektryków w Częstochowie na poziomie wyższym

Załączków przyszłego celowego kształcenia elektryków na ziemi częstochowskiej należy doszukiwać się w kursach samokształcenia prowadzonych w Częstochowie dla osób posiadających wykształcenie średnie, organizowanych podczas pierwszej wojny światowej w latach 1914-1915, na których odbywały się między innymi wykłady z nauki o elektryczności.

W czasie drugiej wojny światowej w Częstochowie pracownicy zlikwidowanych przez okupanta hitlerowskiego krajowych szkół wyższych prowadzili w latach 1943-1945 tajne kursy akademickie. W listopadzie i grudniu 1944 roku uruchomiono między innymi wydział politechniczny kierowany przez prof. dra Tadeusza Woyno. Wydział miał sekcje mechaniki, elektrotechniki i chemii. Wydział ten zasilili m.in.: prof. dr Witold Pogorzelski i prof. dr Kazimierz Zarankiewicz, obaj z Politechniki Warszawskiej, dr Włodzimierz Ścisłowski, doc. dr Zenon Waraszkiewicz, inż. Stanisław Król, inż. Roman Sobolski, inż. Aleksy Piątkiewicz, prof. dr Stanisław Łukasiewicz (późniejszy organizator polskiej Politechniki Gdańskiej) -

wszyscy z Politechniki Lwowskiej. Liczba słuchaczy rekrutowanych na podstawie przedwojennych matur lub zaświadczeń o złożeniu egzaminu dojrzałości w czasie wojny przekroczyła 100 osób. Zajęcia odbywały się w czasie wojny na kompletach w mieszkaniach prywatnych, natomiast po wojnie od 6 lutego 1945 roku w udostępnionych pomieszczeniach częstochowskich szkół średnich i podstawowych. Kursy te z chwilą powstania po wojnie wyższego szkolnictwa państwowego były zaliczane jako lata studiów i pozwoliły ich uczestnikom na dokończenie studiów uniwersyteckich lub politechnicznych.

Powstanie Szkoły Inżynierskiej w Częstochowie

Duże zainteresowanie młodzieży z Częstochowy i okolic kursami samokształceniowymi z czasów pierwszej wojny światowej oraz kursami akademickimi w czasie drugiej wojny światowej wpłynęło na to, że myśląca część społeczeństwa miasta rozpoczęła stara-

REKTORAT
Wyższej Szkoły Inżynierskiej
(Państwowej)
w Częstochowie

zarządza niniejszym zapisać
na rok akademicki 1949/50

Zapisu kandydatów należy dokonać
w tymczasowym Sekretariacie W. S. Inż.
w Izbie Przemysłowo - Handlowej
w Częstochowie ul. Racławicka Nr 2,
pokój Nr 13. II piętro w dniach od 12 do 17
września włącznie, w godz. od 9 do 13.

Do zapisu na I rok Wydziału Mechanicznego z oddziałami

a. Ogólno - konstrukcyjnym,
b. Ruchowo - energetycznym,
c. Elektrycznym (prądy silne).

należy dobrać wszelkie formularze umiędzynarodowione
i potrzebne dokumenty w Sekretariacie W. S. Inż.

Egzaminy konkursowe z trygonometrii, algebry, fizyki i nauki
o Polsce Współczesnej odbędą się w dniach 20-24 września b.r.

Szczegóły o egzaminach zostaną ogłoszone dnia 19 września b.r.
w Sekretariacie W. S. Inż.

Państwowa Min. Czw.
(-) Dr inż. Jerzy Kołakowski

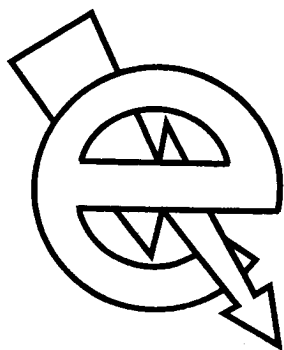
Częstochowa, dnia 10 września 1949 r.

Afisz pierwszego naboru do szkoły Inżynierskiej
w Częstochowie (1949 r.)

*Pierwszy znak Szkoły Inżynierskiej w Częstochowie (1950 r.).
Widoczna złamana strzała – symbol prądu elektrycznego*

nia o powołanie w mieście wyższej uczelni. Ze względu na wybitnie przemysłowy charakter miasta mogła to być tylko uczelnia ekonomiczna lub techniczna. W 1945 roku udało się powołać w mieście prywatną Wyższą Szkołę Administracyjno-Handlową (przekształconą następnie w Wyższą Szkołę Ekonomiczną), działającą do 1960 roku.

Znak Katedry Elektrotechniki będący jednocześnie symbolem Wydziału Elektrycznego Politechniki Częstochowskiej

Przemysł częstochowski odczuwał ciągły brak inżynierów mechaników, metalurgów, włókienników i elektryków. Postanowiono podjąć działania zmierzające do rozwiązania tej kwestii. Projekt powołania wyższej szkoły technicznej w Częstochowie został wysunięty już w 1946 roku przez Zarząd Miejski i Izbę Przemysłowo-Handlową przy poparciu stronnictw politycznych. Projektodawcą utworzenia wydziału elektrycznego na mającej powstać uczelni był inż. Antoni Grabowski - ówczesny dyrektor trzech częstochowskich spółek elektroenergetycznych pozostających pod zarządem państwowym. Spółki te borykały się ze strasznym brakiem wykształconej kadry inżynierów elektryków.

Zarządzeniem z 17 lipca 1949 roku (pismo Nr IV ST - 9199/49) Ministerstwo Oświaty zatwierdziło projekt uruchomienia w roku akademickim 1949/1950 Szkoły Inżynierskiej w Częstochowie z wydziałem mechanicznym o trzech oddziałach: ogólnokonstrucyjnym, ruchowo-energetycznym i elektrycznym (prądy silne), mianując późniejszego pierwszego rektora szkoły dra inż. Jerzego Kołakowskiego pełnomocnikiem

ministra do spraw szkoły. We wrześniu 1949 roku przeprowadzono zapisy, a następnie egzaminy wstępne. Zgodnie z zaleceniami ministra, pierwszego naboru na I rok studiów na Wydział Mechaniczny dokonywano na 3 oddziały, w tym również na oddział elektryczny (prądy silne). Jednak dopiero Rozporządzenie Rady Ministrów z 30 listopada 1949 roku w sprawie utworzenia Szkoły Inżynierskiej w Częstochowie (DzURP 1949 Nr 61, poz. 480, s. 1181) powołało Szkołę Inżynierską w Częstochowie jako jednowydziałową wyższą szkołę zawodową.

W utworzonych bądź restytuowanych od 1945 roku technicznych szkołach wyższych w Warszawie, Gliwicach, Łodzi, Krakowie i innych miastach wydziały elektryczne już funkcjonowały. Ze względu na niewielkie możliwości pozyskania choć części ocalałej po podrodze wojennej kadry nauczycieli akademickich (elektryków), prowadzących już od 4 lat wykłady i ćwiczenia z przedmiotów elektrotechnicznych w innych uczelniach technicznych kraju, tego właśnie kierunku studiów (oddziału) wówczas w powstającej uczelni w Częstochowie nie udało się uruchomić.

Pierwsze lata funkcjonowania Katedry Elektrotechniki

Katedra Elektrotechniki Wydziału Elektrycznego Politechniki Częstochowskiej kontynuuje tradycje najstarszej jednostki wydziału: Katedry Elektrotechniki, której korzenie sięgają Szkoły Inżynierskiej w Częstochowie. Przedmioty „elektrotechniczne” były wykładane od początku funkcjonowania szkoły na niższych latach studiów, na razie bez formalnego przypisania prowadzących zajęcia. Rozporządzeniem Ministra Szkolnictwa Wyższego i Nauki z 12 lipca 1950 r. (DzURP 1950 Nr 35, poz. 317, s. 388) utworzono w Szkole Inżynierskiej w Częstochowie wydziały: Metalurgiczny i Włókienniczy.

Katedra Elektrotechniki formalnie została powołana przez rektora szkoły dra inż. Jerzego Kołakowskiego od 1 września 1951 roku na Wydziale Mechanicznym z kierownikiem mgr inż. Stanisławem Makanem. Pierwszymi jej pracownikami byli: zastępca profesora mgr inż. Stanisław Makan, zastępca profesora mgr inż. Antoni Grabowski, asystent inż. Jan Szudej, zastępca asystenta student Rościśław Juszczyk, laborant Zdzisław Chruściński. W 1952 roku katedrę zasilili adiunkt mgr inż. Marian Zych, starszy asystent Romuald Wierzchołski oraz starszy instruktor inż. Lucjan Czajkowski, a w 1953 roku asystent inż. Andrzej Krzycki. Wraz z rozwojem katedry kolejno ją zasilili: w 1954 roku zastępca profesora mgr inż. Bolesław Misiewski, w 1955 roku asystent mgr inż. Józef Dancewicz, w 1956 roku zastępca profesora dr inż. Jan Gottfried, w 1957 roku asystenci: mgr inż. Zdzisław Kita, mgr inż. Tadeusz Kmiecik, mgr inż. Stefan Skurzyński oraz pracownik administracyjny Halina Plucik, w 1958 roku pracownicy naukowo-techniczni Zygmunt Krakowski i Janusz Wójcik.

Swoje pomieszczenia katedra otrzymała w ciągu gmachów szkoły w budynku pokoszarowym (dawne koszary 27. Pułku Piechoty) przy ul. J.H. Dąbrowskiego. Z otrzymanych dwóch pokoi na pierwszym piętrze o łącznej powierzchni 60 m², większy z nich przeznaczono na salę laboratoryjną, mniejszy na gabinet dla pracowników. Z uwagi na drewniane stropy budynku ćwiczenia laboratoryjne ograniczały się do zestawu 10 tzw. „ćwiczeń stołowych” (realizowanych na stołach laboratoryjnych) i 2 ćwiczeń maszynowych (realizowanych na starym silniku elektrycznym asynchronicznym pierścieniowym, ustawionym na środku pokoju na drewnianym postumencie). Ostatnie z wymienionych ćwiczeń polegały na pomiarze rezystancji uzwojeń silnika i pomiarze izolacji.

Od roku akademickiego 1952/1953 Katedra Elektrotechniki obsługiwała wszystkie wydziały szkoły. Wykłady z podstawowych przedmiotów elektrotechnicznych na Wydziale Mechanicznym były prowadzone przez kierownika katedry, na Wydziale Metalurgicznym przez zastępcę profesora mgra inż. Antoniego Grabowskiego, na Wydziale Włókienniczym przez zastępcę profesora mgra inż. Bolesława Misiewskiego. Ponadto niektóre wykłady z przedmiotów zawodowych prowadził mgr inż. Bolesław Misiewski.

Zarządzeniem Ministra Szkolnictwa Wyższego z 11 lutego 1953 roku (Monitor Polski 1953 Nr A 16, poz. 227, s. 192-193) został ustalony schemat organizacyjny uczelni. Zatwierdzone zostały katedry i zakłady istniejące dotychczas na mocy zarządzeń wewnętrznych oraz ich przydział do poszczególnych wydziałów. Jednocześnie Wydział Mechaniczny został przemianowany na Wydział Budowy Maszyn. Zgodnie z tym zarządzeniem, Katedra Elektrotechniki z zakładami Podstaw Elektrotechniki oraz Urządzeń i Napędów Elektrycznych została umieszczona na Wydziale Metalurgicznym.

W 1953 roku Katedra Obrabiarek Wydziału Budowy Maszyn opuściła w semestrze zimowym swoje pomieszczenia, przenosząc się do nowo wybudowanych pawilonów Wydziału Budowy Maszyn. Do pomieszczeń pracowniczych oraz laboratorium po tej katedrze (obecnie pomieszczenia Ośrodka Informatyki) przeniosła się Katedra Elektrotechniki. Przejęte pomieszczenia znajdowały się na parterze, a stanowiły je: duża sala laboratoryjna (około 120 m²), pokoje dla pracowników (około 30 m²), pomieszczenia na warsztat mechaniczny (około 20 m²) oraz małe pomieszczenie (około 7 m²) przeznaczone na magazyn i ciemnię fotograficzną. W ten sposób można było zorganizować właściwe laboratoria dla dwóch prowadzonych wówczas przez katedrę przedmiotów: elektrotechniki ogólnej oraz napędów i urządzeń elektrycznych na wszystkich wydziałach uczelni. W dużej sali zaprojektowano i wykonano instalację elektryczną zasilającą osiem stanowisk laboratoryjnych stołowych oraz zespoły maszynowe umieszczone na betonowych fundamentach. Nowe laboratoria przyjęły studentów od

1 października 1954 roku. Od tego dnia, po rezygnacji mgra inż. Stanisława Makana, kierownikiem Katedry Elektrotechniki został zastępca profesora mgr inż. Bolesław Misiewski.

**LABORATORIUM POMIAROWE ELEKTRYCZNE
POLITECHNIKI CZĘSTOCHOWSKIEJ
Katedra Elektrotechniki i Elektrotechnologii
Al. Armii Krajowej 17 tel. 250-801
42-200 Częstochowa**

**LABORATORIUM POMIAROWE ELEKTRYCZNE
POLITECHNIKI CZĘSTOCHOWSKIEJ
KATEDRA ELEKTROTECHNIKI
Al. Armii Krajowej 17
42-200 CZĘSTOCHOWA
tel. fax 034/ 325 08 01**

Stemple Laboratorium Pomiarowego Elektrycznego Katedry Elektrotechniki

Powołanie i uprawnienia Politechniki Częstochowskiej

Uchwała nr 701 Rady Ministrów z 3 września 1955 roku w sprawie zmian organizacyjnych w wyższym szkolnictwie technicznym – paragraf 1 punkt 1 – przemianowała Szkołę Inżynierską w Częstochowie na Politechnikę Częstochowską (Monitor Polski DzU PRL 1955 Nr 83, poz. 987, s. 1278-1279). Uchwała nr 700 Prezydium Rządu z 3 września 1955 roku upравиła wszystkie istniejące wydziały Politechniki Częstochowskiej do nadawania dyplomów ukończenia studiów drugiego stopnia (czyli do nadawania tytułu magistra inżyniera) (Monitor Polski DzU PRL 1955 Nr 83, poz. 989, s. 1279-1280).

Rozwój Katedry Elektrotechniki na Wydziale Metalurgicznym

W 1955 roku odszedł z katedry na emeryturę mgr inż. Stanisław Makan, a w 1956 roku mgr inż. Antoni Grabowski przeniósł się do Katedry Elektroenergetyki Politechniki Łódzkiej. W 1956 roku pracę w Politechnice Częstochowskiej rozpoczął, otrzymując stanowisko zastępcy profesora, mgr inż. Jan Gottfried, były pracownik Instytutu Energetyki. Zastępca profesora mgr inż. Jan Gottfried, po obronie doktoratu na Politechnice Warszawskiej i uzyskaniu w 1959 roku stopnia docenta, został mianowany z dniem 1 października 1959 roku kierownikiem Katedry Elektrotechniki. W skład Katedry Elektrotechniki wchodziły dwa zakłady: Podstaw Elektrotechniki (kierownik zastępca profesora mgr inż. Bolesław Misiewski) oraz Urządzeń i Napędów Elektrycznych (kierownik dr inż. Jan Gottfried). W 1959 roku katedra zatrudniała docenta (doc. dr inż. Jan Gottfried), zastępcę profesora (mgr inż. Bolesław Misiewski), 2 adiunktów (mgr inż. Zdzisław Kita, mgr inż. Adam Winnicki), asystenta (mgr inż. Józef Danczewicz), asystenta technicznego (mgr inż. Stefan Skurzyński), prowadzącego ćwiczenia laboratoryjne (mgr inż. Róścisław Juszczyk), starszego instruktora (inż. Lucjan Czajkowski) i instruktora (Zdzisław Chruściński).

Szkoła Inżynierska w Częstochowie
Katedra Elektrotechniki 1951 r.

Politechnika Częstochowska
Katedra Elektrotechniki
CZĘSTOCHOWA
Dąbrowskiego 79. Tel. 31-31 wew. 903 1956 r.

POLITECHNIKA CZĘSTOCHOWSKA
WYDZIAŁ ELEKTRYCZNY
Katedra
Elektrotechniki Teoretycznej 1967 r.

POLITECHNIKA CZĘSTOCHOWSKA
Katedra Elektrotechniki i Elektrotechnologii
42-200 Częstochowa, Al. Armii Krajowej 17 1997 r.

POLITECHNIKA CZĘSTOCHOWSKA
Katedra Elektrotechniki
Al. Armii Krajowej 17
42-200 CZĘSTOCHOWA
tel., fax /034/ 325 08 01 2000 r.

Pieczętki Katedry Elektrotechniki w trakcie jej rozwoju dziejowego

Do funkcjonującego od początku istnienia jednostki laboratorium elektrotechniki ogólnej i istniejącego od 1960 roku laboratorium maszyn i napędów elektrycznych (prądów niskich) w 1961 roku dołączyło laboratorium miernictwa i urządzeń elektrycznych. Wzrastające zapotrzebowanie na automatyzację procesów produkcyjnych w przemyśle spowodowało powołanie przez rektora Politechniki Częstochowskiej w 1960 roku w Katedrze Elektrotechniki trzeciego zakładu - Zakładu Automatyki (kierownik mgr inż. Józef Dancewicz). Zorganizowano również laboratorium automatyki. W tym okresie władze uczelniane zawsze z dużą życzliwością odnosiły się do Katedry Elektrotechniki. Przykładem tego było przekazanie katedrze drugiej sali (w gmachu głównym przy ul. J.H. Dąbrowskiego na pierwszym piętrze - w tej sali funkcjonowało laboratorium automatyki Katedry Elektrotechniki), a po likwidacji Wydziału Włókienniczego przekazanie do użytku pawilonu w podwórzu ciągu gmachów pokoszarowych przy ul. J.H. Dąbrowskiego (tzw. „folwark”).

W czerwcu 1960 roku ukazał się pierwszy Zeszyt Naukowy Politechniki Częstochowskiej Seria: Nauki Podstawowe (redakcja - Jan Gottfried), w którym zaczęły pojawiać się prace naukowe pracowników uczelni z szeroko pojętej elektrotechniki.

W październiku 1962 roku katedrę zasilił mgr inż. Zygmunt Biernacki, pozyskany z Huty im. B. Bieruta w Częstochowie.

Należy dodać, że pracownicy katedry pełnili również funkcje we władzach wydziałów: w latach 1952-

-1954 mgr inż. Antoni Grabowski był prodziekanem Wydziału Metalurgicznego, a w latach 1954-1956 prodziekanem Wydziału Budowy Maszyn, w latach 1958-1960 zastępca profesora mgr inż. Bolesław Miśkiewicz był prodziekanem Wydziału Metalurgicznego, a w latach 1961-1962 tę funkcję pełnił doc. dr inż. Jan Gottfried. W latach 1964-1966 docent dr inż. Jan Gottfried pełnił funkcję dziekana Wydziału Metalurgicznego.

Katedra Elektrotechniki Teoretycznej na Wydziale Elektrycznym Politechniki Częstochowskiej

Starania o powołanie Wydziału Elektrycznego Politechniki Częstochowskiej rozpoczęły w 1963 roku władze Częstochowy, kierownictwa zakładów przemysłowych, stowarzyszenia i organizacje działające w mieście oraz sami technicy i inżynierowie elektrycy zrzeszeni w oddziale Stowarzyszenia Elektryków Polskich w Częstochowie za pośrednictwem Naczelnej Organizacji Technicznej. Głównym animatorem tych działań był kierownik Katedry Elektrotechniki i urzędujący dziekan Wydziału Metalurgicznego doc. dr inż. Jan Gottfried. Działania te spowodowały, że Zarządzenie Ministra Szkolnictwa Wyższego i Nauki z 7 marca 1966 roku powołało z dniem 1 marca 1966 roku (DzU Min. Szkolnictwa Wyższego i Nauki, 1966 Nr 4, poz. 30, s. 6-7) Wydział Elektryczny w Politechnice Częstochowskiej. Pierwszym dziekanem został jego organizator - doc. dr inż. Jan Gottfried.

Na powstającym Wydziale Elektrycznym Politechniki Częstochowskiej z Katedry Elektrotechniki wyłoniono 8 katedr. Utworzono również Katedrę Elektrotechniki Teoretycznej - prostą kontynuację Katedry Elektrotechniki. Od 1 grudnia 1967 roku kierownictwo Katedry Elektrotechniki Teoretycznej objął pozyskany z Politechniki Śląskiej doc. dr inż. Karol Lubelski. Należy dodać, że w czasie inauguracji roku akademickiego 1969/1970 wykład inauguracyjny pt. „Wkład Polaków w rozwój elektrotechniki” wygłosił kierownik Katedry Elektrotechniki Teoretycznej doc. dr inż. K. Lubelski.

Zakład Elektrotechniki Teoretycznej i Metrologii Elektrycznej w Instytucie Elektroenergetyki na prawach wydziału

W 1970 roku nastąpiła likwidacja katedr i zakładów, a jednostką podstawową został instytut. Katedry o podobnym zakresie działalności zostały połączone i przemianowane na zespoły, które od 1 października 1973 roku uzyskały miano zakładów. Na podstawie Zarządzenia Ministra Oświaty i Szkolnictwa Wyższego z dnia 23 maja 1970 roku (DzU MOiSzW 1970 Nr A-8, poz. 44) dokonano zmian strukturalnych Politechniki Częstochowskiej. Zamiast Wydziału Elektrycznego powołano Instytut Elektroenergetyki na prawach wydziału.

łu. Pracowników Katedry Elektrotechniki Teoretycznej przeniesiono do powstałego Zakładu (zespołu) Elektrotechniki Teoretycznej i Metrologii Elektrycznej (z laboratoriami: elektrotechniki teoretycznej, miernictwa elektrycznego i pomiarów elektrycznych wielkości nieelektrycznych). Kierownikiem tak powstałej jednostki (zakładu) został doc. dr inż. Karol Lubelski, piastujący tę funkcję do końca września 1984 roku, to jest do momentu objęcia po raz ostatni funkcji prodziekana ds. nauczania wydziału. Później zarządzeniem rektora powołano w zakładzie dwa zespoły (odpowiadające nazwom byłych katedr): Zespół Elektrotechniki Teoretycznej i Zespół Miernictwa Elektrycznego.

Od wiosny 1968 roku budowano pawilony Wydziału Elektrycznego. W czasie inauguracji roku akademickiego 1971/1972, 4 października 1971 roku, dokonano uroczystego otwarcia pierwszych trzech pawilonów Instytutu Elektroenergetyki na prawach wydziału o łącznej kubaturze 16 tys. m³ i powierzchni użytkowej 4200 m². Na drugim piętrze pawilonu B (w salach B231, B232, B233, B234) znalazł swoje pomieszczenia ówczesny Zespół Elektrotechniki Teoretycznej. Po zabudowaniu części korytarza na drugim piętrze pawilonu B w 1986 roku otrzymano dodatkowe pomieszczenie oznaczone jako B235. Na pierwszym piętrze pawilonu D Wydziału Elektrycznego w 1990 roku pozyskano niewielkie pomieszczenie D120, a w 2000 roku duże laboratorium D115 z ekranem magnetycznym wbudowanym w ściany. W pomieszczeniach tych Zakład Elektrotechniki Katedry Elektrotechniki egzystuje do dziś.

Nadruk okolicznościowy na banknocie wykonany przez Stowarzyszenie Archeologiczno-Numizmatyczne im. Wł. Terleckiego z okazji jubileuszu Katedry Elektrotechniki i Wydziału Elektrycznego

W latach siedemdziesiątych i osiemdziesiątych w Katedrze Elektrotechniki Teoretycznej, a następnie w Zespole Elektrotechniki Teoretycznej Zakładu Elektrotechniki Teoretycznej i Metrologii Elektrycznej pracowali (stopnie i tytuły naukowe podano w chwili rozpoczęcia pracy): docenci i profesorowie: doc. dr inż. Karol Lubelski (lata 1967-1987), prof. dr inż. Józef Wąsowski (lata 1974-1975), doc. dr hab. inż. Paweł Rolicz (od 1979 roku), pracownicy naukowo-dydaktyczni: mgr inż. Wiktoria Branicka (lata 1972-1977), mgr

inż. Aleksander Gąsiorowski (od 1974 roku), mgr inż. Stefan Hasny (lata 1968-1970), mgr inż. Andrzej Imielski (od 1973 roku), mgr inż. Andrzej Kluczny (lata 1969-1975), mgr inż. Zdzisław Posyłek (od 1978 roku), mgr inż. Mirosław Praski (lata 1977-1978), mgr inż. Antoni Sawicki (lata 1977-1993), mgr inż. Grzegorz Steczko (lata 1970-1975), mgr inż. Zdzisław Szymański (od 1975 roku), mgr inż. Wacław Tagowski (lata 1975-1977), mgr inż. Stefan Wąsowicz (od 1971 roku), pracownicy techniczni: inż. Wojciech Krukowski (od 1968 roku), Anna Nieszporska (lata 1985-1996).

Zakład Elektrotechniki Teoretycznej i Metrologii oraz Zakład Elektrotechniki, Metrologii i Elektrotechnologii w Instytucie Elektrotechniki Przemysłowej Wydziału Elektrycznego

Zarządzeniem Nr 41 z dnia 25 listopada 1983 roku w sprawie zmian organizacyjnych w Politechnice Częstochowskiej (DzU MSzWiT 1983 Nr 7, poz. 47) Instytut Elektroenergetyki na prawach wydziału przekształcono w Wydział Elektryczny. Zarządzeniem nr 6 Rektora Politechniki Częstochowskiej z dnia 23 marca 1984 roku w przekształconym w Wydział Elektryczny dotychczasowym Instytucie Elektroenergetyki na prawach wydziału powołano od 1 stycznia 1984 roku dwa instytuty: Instytut Elektroenergetyki i Instytut Elektrotechniki Przemysłowej. W strukturze Instytutu Elektrotechniki Przemysłowej umieszczono jednostkę kontynuującą tradycję dawnego Zakładu Elektrotechniki i Metrologii Elektrycznej pod zmienioną nazwą Zakładu Elektrotechniki i Metrologii. Początkowo zakładem kierował doc. dr inż. Karol Lubelski, a od 1 października 1984 r. prof. dr hab. inż. Paweł Rolicz. W zakładzie nadal funkcjonowały dwa zespoły: Zespół Elektrotechniki Teoretycznej i Zespół Metrologii Elektrycznej.

W związku z rozszerzeniem działalności naukowej i dydaktycznej od 1 marca 1990 roku Uchwałą Senatu nr 128 z 28 lutego 1990 roku Zakład Elektrotechniki Teoretycznej i Metrologii działający w Instytucie Elektrotechniki Przemysłowej otrzymał nazwę Zakład Elektrotechniki, Metrologii i Elektrotechnologii. W zakładzie działalność kontynuowały dwa zespoły.

Katedra Elektrotechniki i Elektrotechnologii Wydziału Elektrycznego

Katedra Elektrotechniki i Elektrotechnologii została powołana 1 marca 1991 roku Uchwałą Senatu Politechniki Częstochowskiej nr 11/91 z 27 lutego 1991 roku jako samodzielna jednostka organizacyjna Wydziału Elektrycznego. Wnioskodawcą była Rada Wydziału Elektrycznego, która na posiedzeniu 20 lutego 1991 roku zaopiniowała pozytywnie wniosek złożony 29 stycznia 1991 roku przez Radę Naukową Instytutu Elektrotechniki Przemysłowej. Katedra przejęła kadrę oraz pomieszczenia Zespołu Elektrotechniki Zakładu Elektrotechniki, Metrologii i Elektrotechnologii. Pierw-

szym kierownikiem i założycielem katedry został prof. dr hab. inż. Paweł Rolicz, a zastępcą kierownika dr inż. Aleksander Gąsior. Zarządzeniem Rektora Politechniki Częstochowskiej Nr 6/93 z 6 października 1993 roku, pozytywnie zaopiniowanym przez Radę Wydziału 28 września 1993 roku, w Katedrze Elektrotechniki i Elektrotechnologii Wydziału Elektrycznego utworzono dwa zakłady: Zakład Elektrotechniki (kierownik dr inż. Aleksander Gąsior) i Zakład Elektrotechnologii (kierownik dr inż. Antoni Sawicki). W tym samym roku Zarządzeniem Rektora Nr 49/93 z 12 lipca 1993 roku utworzono w katedrze Laboratorium Pomiarowe Elektryczne. Wraz z rozwojem naukowo-dydaktycznym pracowników katedry tworzone kolejne zakłady. Zarządzeniem Rektora Politechniki Częstochowskiej Nr 22/97 z 11 lutego 1997 roku (w sprawie zmian organizacyjnych na Wydziale Elektrycznym) w Katedrze Elektrotechniki i Elektrotechnologii utworzono trzeci zakład o nazwie Zakład Zastosowań Informatyki. Na kierownika nowo kreowanego zakładu powołano pracownika jednostki dra hab. inż. Sławomira Iskierkę prof. PCz. Na wniosek dziekana Wydziału Elektrycznego z 25 listopada 1999 roku, za zgodą Rady Wydziału z 24 listopada 1999 roku, Zarządzeniem Rektora nr 7/99 z 30 listopada 1999 roku utworzono w Katedrze Elektrotechniki i Elektrotechnologii czwarty z kolei Zakład Zastosowań Elektromagnetyzmu. Kierownikiem zakładu został pozyskany z Warszawy prof. dr hab. inż. Andrzej Krawczyk. W wyniku przedstawionego rozwoju jednostki jej nazwa nie w pełni odzwierciedlała zakres działalności dydaktycznej i naukowej prowadzonej przez jej pracowników.

Projekt plakietki jubileuszowej. Pomysł A. Gąsior, wykonanie projektu P. Jabłoński

Katedra Elektrotechniki - powrót do pierwotnej nazwy

W związku z wnioskiem dziekana Wydziału Elektrycznego z dnia 25 listopada 1999 roku, za zgodą Rady Wydziału z 24 listopada 1999 roku, Uchwałą Senatu Politechniki Częstochowskiej Nr 37/99 z 15 grudnia 1999 roku powrócono do pierwotnej nazwy jednostki, zmieniając nazwę Katedry Elektrotechniki i Elektrotechnologii na Katedrę Elektrotechniki. Następne przekształcenia jednostki związane były z usamo-

dzielnianiem się jej zakładów oraz przekazywaniem zakładów powstającym jednostkom wydziału. Uchwałą Senatu Politechniki Częstochowskiej nr 89/2000 z 25 października 2000 roku przekształcono funkcjonujący w Katedrze Elektrotechniki Zakład Elektrotechnologii w jednostkę samodzielną Wydziału Elektrycznego pod nazwą Samodzielny Zakład Elektrotechnologii (kierownik dr hab. inż. Antoni Sawicki prof. PCz.). Następnie Uchwałą Senatu nr 115/2001 z 21 marca 2001 roku Zakład Zastosowań Informatyki, dotychczas funkcjonujący w ramach Katedry Elektrotechniki, został rozbit na dwa zakłady (Zakład Zastosowań Informatyki i Zakład Metod Numerycznych) i przeniesiony do Instytutu Informatyki, powstałego w związku z uruchomieniem od roku akademickiego 2001/2002 kierunku informatyka na Wydziale Elektrycznym Politechniki Częstochowskiej.

Przekształcenia struktury katedry z początków lat dziewięćdziesiątych były formalnym odbiciem kierunków zainteresowań pracowników jednostki. Jednak zainteresowania części z nich sięgają szerzej, dotykając problemów informatyki, telekomunikacji przewodowej i bezprzewodowej, kompatybilności elektromagnetycznej, elektroekologii, certyfikacji oraz europejskiej normalizacji w zakresie elektrotechniki. Odbiciem tych zainteresowań były zapoczątkowane przez pracowników katedry działania kadry Wydziału Elektrycznego, prowadzące do uruchamiania nowych, kolejnych kierunków studiów: informatyka oraz elektronika i telekomunikacja. Zdobywanie stopni i tytułów naukowych przez pracowników katedry oraz uruchomienie od roku akademickiego 2001/2002 pierwszego z wymienionych kierunków studiów spowodowało konieczne zmiany jej struktury.

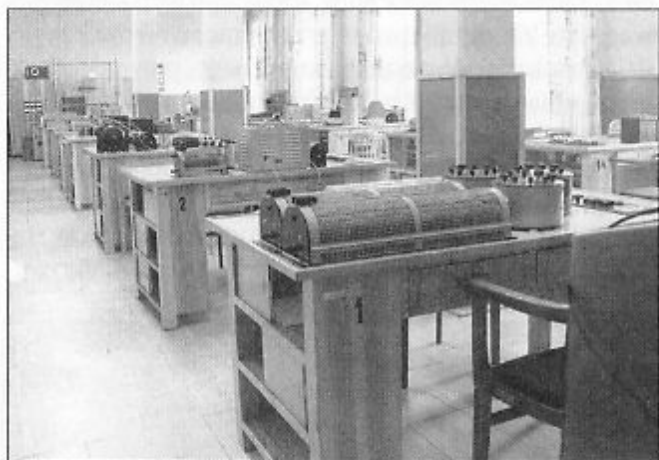

Laboratorium Elektrotechniki Ogólnej Katedry Elektrotechniki Teoretycznej (1966 rok), ul. J.H. Dąbrowskiego 79, Częstochowa

We wrześniu 2000 roku w katedrze działały następujące zakłady: Zakład Elektrotechniki (kierownik dr inż. Aleksander Gąsior), Samodzielny Zakład Elektrotechnologii (kierownik dr hab. inż. Antoni Sawicki), Zakład Zastosowań Informatyki (kierownik dr hab. inż. Sławomir Iskierka prof. PCz.), Zakład Zastosowań Elek-

tromagnetyzmu (kierownik prof. dr hab. inż. Andrzej Krawczyk). Kierownikiem sekretariatu katedry była mgr inż. Maria Śliwińska.

Pracownikami Zakładu Elektrotechniki byli: profesorowie: prof. dr hab. inż. Paweł Rolicz, dr hab. inż. Maria Ząbkowska-Waclavek prof. PCz., adiunkci: dr inż. Aleksander Gąsior, dr inż. Andrzej Imielski, dr inż. Zdzisław Posyłek, dr inż. Zdzisław Szymański, dr inż. Stefan Wąsowicz, asystent: mgr inż. Paweł Jabłoński, starszy wykładowca mgr inż. Wojciech Krukowski. Pracownikami Zakładu Elektrotechnologii byli profesorowie: prof. dr hab. inż. Anatolij Michajłowicz Kruczynin, doktor habilitowany dr hab. inż. Antoni Sawicki, starszy wykładowca mgr inż. Ryszard Sosiński, pracownik techniczny starszy technik Grzegorz Sajko. Pracownikami Zakładu Zastosowań Informatyki byli profesorowie: dr hab. inż. Sławomir Iskierka prof. PCz., prof. dr inż. Bogdan Popov, adiunkci: dr inż. Janusz Krzemiński, dr inż. Jarosław Popov, dr inż. Zbigniew Weźgowiec. Pracownikami Zakładu Zastosowań Elektromagnetyzmu byli: prof. dr hab. inż. Andrzej Krawczyk, asystent mgr inż. Sylwia Calus. Katedra prowadziła specjalności dydaktyczne: zautomatyzowane urządzenia elektrotechnologiczne oraz techniki teleinformatyczne.

Laboratorium Elektrotechniki Teoretycznej Katedry Elektrotechniki Teoretycznej Wydziału Elektrycznego Politechniki Częstochowskiej (1969 rok), ul. J.H. Dąbrowskiego 79, Częstochowa

Od 2000 roku skład osobowy dwóch zakładów pozostających w strukturach katedry nie uległ zmianom. W 2001 roku Katedra Elektrotechniki dysponowała następującymi laboratoriami naukowo-dydaktycznymi: Laboratorium Elektrotechniki Teoretycznej I i II, Laboratorium Elektrotechniki dla Wydziałów Nielektrycznych, Laboratorium Elektroekologii, Laboratorium Kompatybilności Elektromagnetycznej oraz wydzielonym Laboratorium Pomiarowym Elektrycznym. W trakcie organizacji znajduje się Laboratorium Komputerowe i Laboratorium Podstaw Telekomunikacji.

Przez cały okres funkcjonowania Katedry Elektrotechniki Politechniki Częstochowskiej jej pracownicy prowadzili wykłady, seminaria i projekty oraz zajęcia

ćwiczeniowe (tablicowe i laboratoryjne) z podstaw elektrotechniki, elektrotechniki teoretycznej, projektu (numerycznego) z elektrotechniki, elektrotechniki ogólnej, elektroekologii, kompatybilności elektromagnetycznej, informatyki, elektrotechnologii oraz przedmiotów specjalnościowych. W tych zakresach prowadzona była również działalność naukowo-badawcza jej pracowników.

Konferencje i seminaria organizowane przez Katedrę Elektrotechniki

Pracownicy jednostki zorganizowali cztery konferencje naukowo-techniczne. Pierwsza Konferencja „Metody Komputerowe w Automatyce i Elektrotechnice” zorganizowana została w dniach 17-19 września 1986 roku wspólnie z Instytutem Elektrotechniki Przemysłowej. Konferencja odbyła się z okazji 20-lecia Wydziału i obradowała w Częstochowie w pawilonach Wydziału Elektrycznego. Pokłosiem konferencji były 3-częściowe materiały konferencyjne. W części I umieszczono 30 referatów z działów: elektroenergetyka, miernictwo elektryczne, maszyny i napęd elektryczny opracowanych przez 34 autorów. Część II zawierała 21 referatów z działu elektrotechnika teoretyczna. W części III zamieszczono 28 referatów z działów: automatyka oraz technika mikroprocesorowa nadesłanych przez 40 osób.

Drużga Konferencja Naukowo-Techniczna „Metody i Systemy Komputerowe w Automatyce i Elektrotechnice” (II MSKAE'97) odbyła się w dniach 18-19 września 1997 roku w Poraju koło Częstochowy i zorganizowana została przez Zakład Elektrotechniki Katedry Elektrotechniki i Elektrotechnologii. Konferencja odbyła się z okazji jubileuszu 30-lecia Wydziału Elektrycznego Politechniki Częstochowskiej. Konferencja odbyła się w Ośrodku Wypoczynkowo-Szkoleniowym Huty „Częstochowa” w Poraju k. Częstochowy. Na konferencję przygotowano dwuczęściowe materiały, w których zamieszczono 79 referatów 86 autorów.

W dniach 17-18 września 1999 roku w Ośrodku Szkoleniowo-Wypoczynkowym Huty „Częstochowa” w Poraju k. Częstochowy z okazji 50-lecia Politechniki Częstochowskiej zorganizowana została przez Zakład Elektrotechniki Katedry Elektrotechniki i Elektrotechnologii Środkowoeuropejska III Konferencja Naukowo-Techniczna „Metody i Systemy Komputerowe w Automatyce i Elektrotechnice” (Central European III Conference Numerical Methods and Computer Systems in Automatic Control and Electrical Engineering) (III MSKAE'99). Po doświadczeniach drugiej konferencji organizatorzy podjęli udaną próbę rozszerzenia zasięgu konferencji również na sąsiednie kraje słowiańskie. Chcąc zapewnić sobie udział w konferencji naukowców Ukrainy, Białorusi, Rosji, Czech, Słowacji oraz państw nadbałtyckich, organizatorzy ustanowili niskie koszty uczestnictwa również dla uczestników

niekrajowych, szukając sponsorów w Komitecie Badań Naukowych, Stowarzyszeniu Elektryków Polskich oraz w świecie biznesu. Patronat medialny nad konferencją objął miesięcznik *Pomiary, Automatyka, Kontrola*. Efektem publikacyjnym konferencji są dwuczęściowe materiały, w których opublikowano 130 referatów 131 autorów. Referaty opublikowane w językach konferencji: angielskim, rosyjskim i polskim wygłaszano również w językach ukraińskim i słowackim. W konferencji udział wzięli przedstawiciele większości krajowych uczelni technicznych i rolniczo-technicznych, kilkunastu zagranicznych uczelni i instytutów naukowo-badawczych oraz kilkunastu zakładów przemysłowych i firm produkcyjnych.

Laboratorium Elektrotechniki Teoretycznej (sala B232) Zakładu Elektrotechniki i Metrologii (1973 rok), al. Armii Krajowej 17, Częstochowa

Środkowoeuropejska IV Konferencja Naukowo-Techniczna „Metody i Systemy Komputerowe w Automatyce i Elektrotechnice” (Central European IV Conference Numerical Methods and Computer Systems in Automatic Control and Electrical Engineering) (MSKAE 2001) zorganizowana została z okazji jubileuszu 50-lecia Katedry Elektrotechniki oraz 35-lecia Wydziału Elektrycznego Politechniki Częstochowskiej. 50-lecie obchodził również oddział częstochowski Stowarzyszenia Elektryków Polskich - współorganizator konferencji. Obrady odbywały się w dniach 17-18 września 2001 roku w Ośrodku Wypoczynkowo-Szkoleniowym Huty „Częstochowa” w Poraju-Jastrzębiu. Efektem publikacyjnym konferencji są dwuczęściowe materiały, w których opublikowano 102 referaty 100 autorów. Referaty przedstawiono w następujących grupach tematycznych: automatyka i elektronika, elektroekologia i ochrona środowiska, elektrotechnologia, elektroenergetyka, historia i dzień dzisiejszy, kształcenie i dydaktyka, marketing, zarządzanie i ekonomia, maszyny elektryczne i materiały elektrotechniczne, metrologia i pomiary, modelowanie i symulacja komputerowa, telekomunikacja, informatyka i systemy komputerowe, teoria pola i teoria obwodów. Jubileuszowy charakter konferencji podkreślały okolicznościowe referaty.

Celem tej serii konferencji jest konfrontacja poglądów naukowców i praktyków na temat możliwości postępu w wykorzystaniu metod i systemów komputerowych w szeroko pojmowanej elektrotechnice i automatyce zarówno w warunkach eksperymentu numerycznego oraz laboratoryjnego, jak i w aplikacjach przemysłowych. Głównym zadaniem konferencji jest znalezienie płaszczyzny porozumienia się i wzajemna wymiana doświadczeń ludzi nauki i zaawansowanej praktyki zawodowej oraz promocja oryginalnych własnych osiągnięć naukowców w zakresie zastosowań szeroko pojętej informatyki, elektrotechniki oraz automatyki do rozwiązywania trudnych problemów technicznych dnia codziennego.

Pracownicy jednostki wspólnie z Kołem Zakładowym SEP przy Politechnice Częstochowskiej również zorganizowali w listopadzie 1994 roku jedno seminarium naukowe (z udziałem gości zagranicznych) I Seminarium Naukowo-Techniczne „Elektrotechnologia i Elektroekologia”. Wygłoszono i opublikowano drukiem 5 referatów w materiałach seminaryjnych.

Kierownicy Katedry Elektrotechniki w jej historycznym rozwoju

mgr inż.

Stanisław Maria Makan

(lata 1951 – 1954)

mgr inż.

Bolesław Misiewski

(lata 1954 – 1959)

doc. dr inż.

Jan Gottfried

(lata 1959 – 1966)

doc. dr inż.

Karol Lubelski

(lata 1966 – 1984)

prof. dr hab. inż. **Paweł Rolicz**

(od 1984 r.)

*dr inż Aleksander Gąsiorowski
adiunkt w Katedrze Elektrotechniki

50. Seminarium Interdyscyplinarne na Politechnice Częstochowskiej

Jerzy J. Wysocki*

Seminaria Interdyscyplinarne, tradycyjnie wspólnie organizowane przez Instytut Fizyki Politechniki Częstochowskiej i Duszpasterstwo Akademickie, inaugurując 22 października 2001 roku kolejny rok swej działalności obchodzili jubileusz - 50. spotkanie w murach Politechniki Częstochowskiej. Gościem spotkania był **prof. dr inż. Zbigniew Piłkowski** - inżynier, rzeźbiarz, medalier, nauczyciel. Wśród zainteresowań badawczych prof. Piłkowskiego szczególne miejsce zajmują specjalne technologie odlewnicze, a w szczególności techniki odlewnictwa artystycznego. Profesor Piłkowski, kierownik Zakładu Odlewnictwa Artystycznego Katedry Odlewnictwa Wydziału Inżynierii Procesowej, Materiałowej i Fizyki Stosowanej Politechniki Częstochowskiej, jest doskonale znany uczestnikom Seminarium Interdyscyplinarnego, ponieważ już wcześniej prezentował z ogromnym znanstwem wykłady poświęcone odlewom artystycznym i ich znaczeniu w kulturze społeczeństw oraz niespełnionemu marzeniu Leonarda da Vinci – odlaniu w brązie posągu konnego. Natomiast dzisiejszy wykład został zatytułowany „Współczesny dzwon - przeszłość, która jest zawsze”.

Od lewej: prof. dr inż. Zbigniew Piłkowski, prof. dr hab. Bolesław Wysocki, prof. dr hab. Zygmunt Bąk, ks. abp prof. dr hab. Józef Życiński, metropolita lubelski, ks. Andrzej Przybylski, duszpasterz akademicki

Profesor Piłkowski przedstawił historię dzwonów, które przybyły do Europy z Azji w VI wieku, choć dzwon bujany jest wytworem zachodniego chrześcijaństwa, oraz omówił ich różnorodną funkcję w życiu społecznym na przestrzeni stuleci. Dzwony odmierzają czas i określają rytm życia - zapowiadały porę zamykania bram miejskich, rozpoczęcie targu, wzywały na modlitwę, towarzyszyły ważnym wydarzeniom i uroczystościom, a także spełniały rolę przedmiotów odpędzających złonieurodzaj, burzę, zarazę. Natomiast dzwony o bogatym wystrój plastycznym i ogromnej wielkości pełniły funkcję reprezentacyjną, miały świadczyć o wielkości i potęgze danego państwa, miasta czy władcy. I tak na przykład „Car-Kołokof” z 1733

roku waży 210 ton, „Uspienski” z 1655 roku - 190 ton, a dzwon Pekirski z 1403 roku - 115 ton. To dążenie do wytworzenia jak największych dzwonów dalej trwa i tak Amerykanie dla uczczenia Millennium odlali największy z czynnych bujany dzwon świata. Ten 33-tonowy brązowy kolos przewyższa rosyjski dzwon „Bolszoj Torżestviennoj” o masie 30 ton odlany 31 maja 1997 r. dla świątyni Chrystusa Zbawiciela w Moskwie. Również w Polsce w Licheniu w nowo budowanej bazylice będzie dzwon „Maryja” o średnicy około 3 m i masie 14770 kg, a więc cięższy od „Zygmunta” (ważącego bez serca wg ostatnich pomiarów 12,7 tony).

Dzwony zawsze towarzyszyły ważnym wydarzeniom, dlatego nie mogło ich również zabraknąć przy obwieszczeniu światu wielkiego jubileuszu dwutysiąclecia chrześcijaństwa. W ostatnim czasie słynne europejskie odlewnie dzwonów, takie jak: Whitechapel Bell Foundry z Londynu (rok założenia 1570), holenderska Petit & Frisen (rok założenia 1782) czy John Taylor Bellfounders Ltd. z Loughborough (rok założenia 1784) otrzymały wiele zamówień (np. odlewnia Taylora w 1999 roku wykonała 119 nowych i przeprowadziła renowację około 200 zabytkowych dzwonów). Działaniom tym przyświecał jeden cel, aby wszystkie dzwony świata mogły połączyć się w jeden chór i wielkim dzwonieniem przywitać nowe tysiąclecie.

Profesor Piłkowski opowiedział wiele szczegółów związanych z umiłowaniem poszczególnych krajów do różnego rodzaju dzwonów. I tak słuchacze dowiedzieli się o tym, że Wielka Brytania to ojczyzna wieżowego *change ringing* (wypracowaniu matematycznych permutacji i kombinacji uderzeń w dzwony) i muzykowania na dzwonkach ręcznych, a Holandii zawdzięczamy tradycyjny *carillon* - instrument muzyczny składający się z co najmniej 24 dzwonów.

Obecnie techniki cyfrowe wkraczają także do ludwisarstwa. Jak będzie ono wyglądało w trzecim tysiącleciu? Profesor Piłkowski wyraził nadzieję, że choć może nie będzie gliny, wosku, wzorników, modlitw i pieśni przy wytwarzaniu dzwonów, to jednak nie wszystko z tajemnic ludwisarskich zniknie, a słowa Salotiusa o mitach greckich, które „nigdy się nie zdarzyły, bo są zawsze” można również odnieść do legend dzwonowych.

Kolejne spotkanie w ramach Seminarium Interdyscyplinarnych potwierdziło ich interdyscyplinarny charakter i miało jednocześnie symboliczną wymowę. Nową pięćdziesiątkę spotkań na Politechnice Częstochowskiej (wcześniej odbywały się one w siedzibie Duszpasterstwa Akademickiego) rozpoczął **arcybiskup lubelski ks. prof. dr hab. Józef Życiński**, który był inicjatorem tych Seminarium w 1980 roku i pierwszym ich wykładowcą. W czasie spotkania, które odbyło się 28 listopada 2001 r., ks. abp Józef Życiński przedstawił wykład na temat „Chrześcijaństwo a kultura współczesna w nauczaniu X Synodu Biskupów”.

Ks. abp Życiński, wychodząc od relacji z X Zwyczajnego Synodu Biskupów, który trwał od 30 września do 27 października 2001 r. w Rzymie, przedstawił własne przemyślenia na temat współczesnych problemów, nad którymi obradował synod. Należały do nich m.in.: globalizacja, ubóstwo, relatywizm etyczny, dialog międzyreligijny, ekumenizm, biotechnologia, kolegiałność biskupów, rola laikatu, nowe ruchy religijne.

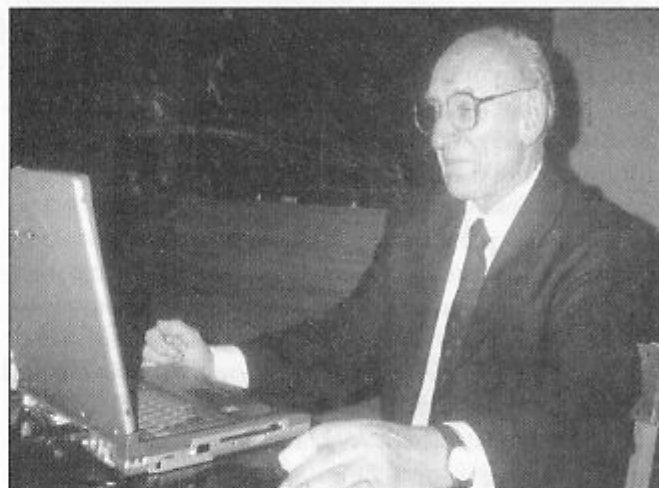
Ks. abp prof. dr hab. Alfons Nossol, biskup opolski

Szczególną uwagę zwrócił ksiądz arcybiskup na słowo, które wywołuje emocjonalne reakcje - globalizacja i jak zachować we współczesnym świecie podstawowe wartości ludzkie. Odpowiedzią może być dążenie do zachowania godności ludzkiej, a także przywiązanie do lokalnych wartości i utrzymanie różnorodności kultur. Jako przykład właściwego postępowania podał abp Życiński księdza profesora Józefa Tischnera (twórca „filozofii po góralsku”) oraz poetę księdza Jana Twardowskiego, którego poezja przesycona jest ogromnym optymizmem i wiarą w człowieka.

Tradycyjnie po wykładzie rozpoczęła się dyskusja, w której ksiądz arcybiskup z charakterystyczną sobie swadą i zaangażowaniem odpowiadał na pytania związane nie tylko z Synodem Biskupów, ale także dotyczące stanowiska Episkopatu wobec integracji Polski z Unią Europejską, problematyki klonowania czy też postmodernizmu.

Natomiast w dniu 4 marca 2002 roku kolejnym gościem Seminarium był **biskup opolski ks. abp prof. dr hab. Alfons Nossol**, który przedstawił wykład na temat „Znaczenie ekumenizmu w życiu Kościoła i kulturze XXI wieku”. Myślą przewodnią tego wykładu były słowa z encykliki Ojca Świętego Jana Pawła II *Ut unum sint*, określające ekumenizm jako „imperatyw chrześcijańskiego sumienia”. Ksiądz arcybiskup przedstawił aktualną realizację i perspektywy rozwoju ekumenizmu, szczególnie akcentując nieodzowność dialogu międzywyznaniowego, jak też wpływ ekumenii na dzieło integracji i pojednania. Według księdza arcybiskupa, do pojednania, które coraz wyraźniej przybiera postać „pojednanej różnorodności”, można ostatecznie dojść tylko na drodze dialogu: z wrogów czynić przeciwników, z przeciwników - przyjaciół. Należy przy tym pamiętać, aby wystrzeżać się roszczeń do posiadania wyłączności na prawdę. Do fundamentalnych prawd ekumenicznych należy sformułowane przez Karla Bartha, szwajcarskiego protestanckiego teologa, wyznanie: „My wszyscy chrześcijanie, choć wciąż jeszcze wierzymy inaczej, nie wierzymy jednak w Innego”. Ekumeniczne ukierunkowanie powinno łączyć się ściśle ze świadomością, że chrześcijanom należącym do „wielkiego chrześcijańskiego trójkąta” (rzym-skokatolicki, protestancki i prawosławny), potrzeba wciąż jesz-

cze więcej katolickiej szerokości, ewangelickiej głębi i prawosławnego dynamizmu. Realizowanie tego postulatu to także jedna z wielu dróg wiodących do dostrzegania i budowania prawdziwej „jedności w wielości”. Ksiądz arcybiskup powtórzył za Ojcem Świętym Janem Pawłem II: „nadszedł czas, byśmy zaczęli myśleć o przyszłości Europy nie z pozycji siły i przemocy, nie ze stanowiska przewagi gospodarczej oraz własnej korzyści, lecz właśnie z punktu widzenia cywilizacji miłości, która umożliwi każdemu narodowi pozostać sobą, a wszystkie narody razem wzięte uwolnić od groźby nowej wojny i wzajemnego wyniszczania się”. Tę „cywilizację miłości” można scharakteryzować poprzez uwydatnienie wielozłożono pojętego prymatu: osoby przed rzeczą, etyki przed techniką, usiłowania „bardziej być” przed „więcej mieć”, miłosierdzia przed sprawiedliwością, równowagi zaufania przed „równowagą sił” oraz ekumenii przed internacjonalizmem.

Prof. dr inż. Zbigniew Piłkowski

Ksiądz abp Alfons Nossol znany jest także jako współtwórca Uniwersytetu Opolskiego. Prowadzący Seminarium prof. dr hab. Bolesław Wyslocki, przypomniał słynne już słowa arcybiskupa, wypowiedziane w czasie otwarcia Uniwersytetu: „Bo na tym uniwersytecie ludność miejscowego pochodzenia będzie mogła śmiało powiedzieć i zrealizować to tęskne pragnienie swojego serca: Jo chca sztudiowat doma”. Ksiądz arcybiskup potwierdził potrzebę powstania takiej uczelni także w Częstochowie. Jednakże opowiedział się za pełną samodzielnością politechniki, której wyrażdono by wielką szkodę, włączając jako wydział do uniwersytetu. Doradzał skorzystać z doświadczeń opolskich, które z perspektywy kilku lat sprawdziły się, to znaczy pozostawienie Politechniki Opolskiej obok Uniwersytetu Opolskiego, powstałego na bazie WSP.

Seminarium tradycyjnie zakończyła ożywiona dyskusja, w której słuchacze poruszali wiele zagadnień zarówno związanych z problematyką ekumenizmu, śląskości, jak i powołaniem uniwersytetu w Opolu.

W ten sposób mocnym akcentem rozpoczęła się nowa pięćdziesiątka Seminarium Interdyscyplinarnych na Politechnice Częstochowskiej.

*dr hab. inż. Jerzy J. Wyslocki prof. PCz.

Instytut Fizyki
Wydział Inżynierii Procesowej,
Materiałowej i Fizyki Stosowanej

SPOTKANIE PRZY OPŁATKU

Olga Bąkowska

Wszem, wobec i każdemu z osobna wiadomym się czyni, iż czternastego dnia grudnia An.D. 2001 szanowni seniorzy szacownej kuźnicy kadr bakalarskich, zwanej współcześnie Wyższą Szkołą Pedagogiczną, tudzież najstarszej w grodzie szacownej wszechnicy technicznej, znanej jako Politechnika Częstochowska, wieczerali przy jednym stole i śnieżnobiałym opłatkiem się połamali, przekazując sobie na jego skrawku najlepsze świąteczno-noworoczne życzenia. A działo się to w jednej z pięknie odrestaurowanych sal w budynku do potraw spożywania przeznaczonym, a przynależnym do Politechniki.

Patronat nad tym tradycyjnym i przepięknym spotkaniem - nie tylko honorowy - raczył przyjąć JM Rektor Politechniki Częstochowskiej JANUSZ SZOPA, za co też dzięki jemu czynimy.

W sali przybranej dwiema choinkami - stoły ustawione w szczęśliwą podkowę. Na niebieskich obrusach elegancka zastawa i apetycznie przygotowane zimne potrawy z wigilijnego menu, blask świec i lampek choinkowych oraz czarowny dźwięk kołęd – wszystko to sprzyjało świątecznemu, niemal rodzinnemu nastrojowi. Wszak członkowie Miedzuczelnianego Klubu Emerytowanych Nauczycieli Akademickich już nawiązali serdeczne i przyjacielskie więzi na wspólnych wycieczkach i comiesięcznych spotkaniach. Szanowni goście też czuli się swojsko, jak przystało na potencjalnych kandydatów do naszego klubu.

Podobnie jak w poprzednich latach, zaszczylili nas swoją obecnością przedstawiciele władz akademickich; z Wyższej Szkoły Pedagogicznej - prorektor

... lecz wieczerzę – słuchając kołęd – spożywali

Goście czuli się swojsko, jak przystało na aktualnych i potencjalnych członków MKENA

dr Grażyna Pietruszewska-Kobiela, z Politechniki Częstochowskiej – rektor prof. dr hab. Janusz Szopa. Po raz pierwszy gościliśmy rektora Wyższej Szkoły Hotelarstwa i Turystyki – dra Wiesława Gworysa oraz byłego rektora WSP – prof. dra hab. Janusza Sztumskiego. Związek Nauczycielstwa Polskiego reprezentowali: dr Halina Frej i dr Jan Lech, a NSZZ Solidarność: mgr Wioletta Zaleska i mgr Bogusława Szczerba.

Gości i wszystkich uczestników serdecznie przywitała, dziękując im równocześnie za przybycie, czyniąca honory prowadzącego spotkanie dr Olga Bąkowska. Na ręce szefa kuchni złożyła podziękowanie za wspaniałą oprawę kulinarną i świąteczny wystrój sali.

Szanowni goście – tradycyjnie – wsparli nas życzliwymi wypowiedziami. Jesteśmy im za to wdzięczni, bowiem życie pokazuje, że nie są to tylko słowne pocieszenia czy obietnice, ale zgłaszana go-

towość pomocy, niejednokrotnie uzyskiwanej pomocy, poprzez którą wyrażane jest uznanie dla ludzi, którzy swoje aktywne życie oddali dydaktyce i pracy naukowej, głównie lub jedynie w tutejszych uczelniach.

Nasz WIECZÓR WIGILIJNY urozmaiciły miłe niespodzianki. Dzieci szkolne ze Zrębic (gm. Olsztyn), pod kierunkiem i opieką nauczycielek mgr Marioli Magiery i mgr Eweliny Ceglarek, przedstawiły jednoaktówkę I. Iredyńskiego pt. „Krzesło” oraz z wdziękiem wręczyły wszystkim uczestnikom spotkania bardzo ładnie wykonane kartki świąteczne z okolicznościowymi tekstami PASTORELI i MENU, a także jasnogórski OPŁATEK, o który zadbał mgr Eugeniusz Brańka, za co mu bardzo dziękujemy. Udany występ nagrodzono rześystymi brawami, a gażą dla młodocianych aktorów był symboliczny słodki drobiazg. Gospodarz spotkania - rektor Janusz Szopa otrzymał zaczarowane krzesło (główny rekwizyt przedstawienia), powodujące prawdomówność osoby na nim siedzącej. Olga Bąkowska, dziękując gościom ze szkoły w Zrębicach, wyraziła nadzieję na utrzymanie tych ożywiających nasze środowisko kontaktów, życząc jednocześnie, by dla dzieci zaowocowały one statusem studenta.

Kolejną niespodzianką był występ (niestety, nagrany na płycie) absolwentki PCz., obecnie asystentki na Wydziale Zarządzania oraz adeptki prof. J. Szopy w sztuce jogi, mgr inż. Ilony Pawełoszek. Głębokim i ciepłym mezzosopranem, w oryginalnej własnej aranżacji, wykonała „La Pastorellę” do muzyki Geigera -Junga ze słowami O. Bąkowskiej. Zaśpiewała też kolędę własnego autorstwa pt. „Kometa Halleya” oraz tradycyjne kolędy polskie i angielskie. Atmosferę na sali można by określić, parafrazując mickiewiczowski opis spożywania chłodnika litewskiego, na przykład w taki sposób:

„Goście - siadłszy do stołu - żywo rozprawiali,
lecz wieczerzę - słuchając kolęd - spożywali.”

LA PASTORELLA

Ogarnia nas już radość z nadchodzących pięknych Białych Świąt,
z zapachu drzewka, co śni w mroku nocy,
i z niepowtarzalności potraw stołu wigilijnego, co
przedziwną magią nas wszystkich jednoczy.

Opłatek biały ma w sobie tę moc,
W polskiej tradycji trwa on wieki,
niech więc w tę wigilijną jedną noc
sen nie obciąża nam powieki.

LA PASTORELLA niechaj dzisiaj brzmi
Wigilię niech przybliży mi.

Uczniowie ze Zrębic – z 5 klasy Szkoły Podstawowej i z 1 klasy Gimnazjum

Serdeczny i rodzinny nastrój naszego spotkania sprzed Świąt
Spraw, że spełni się moje życzenie:
abyśmy – idąc do swych obowiązków – zabrali dziś stąd
przedsmakiem Białych Świąt zauroczenie.

Życzę: niech w domach naszych gości wciąż
zdrowie, pomyślność i wesele,
a piękna nasza narodowa wieź
wzbudzi w nas na lepsze nadzieje.

LA PASTORELLA niechaj dzisiaj brzmi
I Święta niech przybliży mi.

A w trzecim tysiącleciu drugi Nowy, chociaż goły Rok
niech szybko rośnie w siłę i w dobrobyt – też,
w waloryzacji naszych emerytur niech przyspieszy krok
byśmy go miłe – za rok – wspominali tu.

Niech trosk nie przybywa z upływem dni,
niech sił wystarczy, aby czynnie żyć,
bo sensem wszystkich naszych życia chwilił
jest żyć po to, aby potrzebnym być.

LA PASTORELLA niechaj dzisiaj brzmi,
Rok Nowy niech przybliży mi.

Olga Bąkowska

Ze strony koleżanek i kolegów z Wyższej Szkoły Pedagogicznej prof. Stefan Folaron w ciepłych słowach podziękował za wspólny wieczór, wyrażając uznanie dla gospodarzy i organizatorów. Utrwalił też piękne sceny z tego spotkania, za co serdecznie dziękujemy.

W imieniu Międzyuczelnianego Klubu Emerytowanych Nauczycieli Akademickich składam tą drogą gorące podziękowanie rektorowi Januszowi Szopie za udostępnienie lokalu i sfinansowanie „Spotkania przy Opłatku”. Serdecznie dziękuję też NSZZ „Solidarność” w Politechnice Częstochowskiej za finansowe wsparcie, a także wszystkim, którzy przyczynili się do uświetnienia tego wyjątkowego w roku spotkania.

Czasopisma elektroniczne w Bibliotece Głównej Politechniki Częstochowskiej

Barbara Andrzejewska, Barbara Barańska-Malinowska*

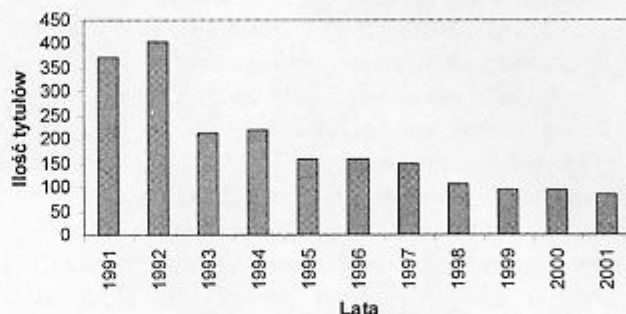
WSTĘP

Czasopisma elektroniczne to szczególny typ dokumentów, posiadający cechy zarezerwowane dotąd dla czasopism w wersji drukowanej. Od początku powstania czasopisma elektroniczne rozwijały się dwutorowo. Pierwszy rodzaj zainicjowali wydawcy czasopism tradycyjnych, którzy dostrzegli zalety Internetu i postanowili swoje drukowane wersje pokazać w sieci. Drugi rodzaj to periodyki istniejące tylko w sieci, bez odpowiedników drukowanych. Czasopisma drukowane i elektroniczne różni od siebie zasadniczo tylko sposób dystrybucji. Większość z nich dostępna jest na serwerach WWW: wydawców, firm profesjonalnie zajmujących się tworzeniem serwisów informacyjnych, organizacji lub konsorcjów bibliotekarskich. Aby je czytać, trzeba zostać subskrybentem, czyli opłacić tzw. dostęp. Otrzymuje się wówczas User ID i password, które pozwalają na wejście do systemu. Czasopisma elektroniczne mają pozornie ulotny charakter. W rzeczywistości, tworzone na bieżąco oraz archiwizowane, stanowią wygodny zbiór informacji zarówno do wyszukiwania, jak i zarządzania.

DOSTĘP DO CZASOPISM ELEKTRONICZNYCH

Z powodu trudności finansowych z roku na rok zmniejsza się ilość prenumerowanych tytułów w Bibliotece Głównej Politechniki Częstochowskiej (rys.1) W 2001 roku prenumerata czasopism zagranicznych wynosiła 85 tytułów. Dlatego dostęp do czasopism elektronicznych wydaje się być właściwym rozwiązaniem oraz sposobem na uzupełnienie zbiorów bibliotecznych. Ilość prenumerowanych czasopism zagranicznych świadczy bowiem o zasobności i atrakcyjności biblioteki.

Biblioteki, chcąc zmniejszyć koszty dostępu do czasopism elektronicznych, przystępują do konsorcjów. Biblioteka Główna Politechniki Częstochowskiej przystąpiła do trzech konsorcjów: Wydawnictwa Elsevier, EIFI Direct, a obecnie podpisujemy umowy licencyjne z wydawcami oferującymi dostęp do czasopism elektronicznych w serwisie o nazwie Swetsnet Nawigator. Umowy dotyczą 24 tytułów czasopism (13 wydawców), które prenumerujemy w wersji drukowanej za pośrednictwem firmy Swets Bleckwell. Jeżeli wszystkie umowy zostaną podpisane, to w roku bieżącym pracownicy i studenci uczelni otrzymają dostęp do około 943 tytułów czasopism elektronicznych w wersji pełnotekstowej.

Rys.1. Prenumerata czasopism zagranicznych w latach 1991-2001

Konsorcjum ELSEVIER

Przystąpienie do Konsorcjum Elsevier jest bardzo korzystne dla Biblioteki Głównej Politechniki Częstochowskiej. Prenumerując 12 tytułów w wersji drukowanej tego wydawnictwa w 2001 roku, otrzymaliśmy dostęp do 499 tytułów w wersji elektronicznej. Ilość dostępnych tytułów stale rośnie wraz z przystępującymi do konsorcjum kolejnymi bibliotekami. W chwili obecnej to konsorcjum tworzy 27 bibliotek szkół wyższych w Polsce. Umowa została podpisana na trzy lata (2001-2003). Sposoby wyszukiwania w bazie to: przeglądanie tytułów czasopism (browse), wyszukiwanie według różnych kryteriów (search) oraz możliwość założenia osobistego profilu tematycznego (opcja Alert). Wyszukiwarka pozwala na bezpośrednie dotarcie do pełnego tekstu artykułu, a także do niektórych cytatów z literatury załącznikowej oraz do numerów archiwalnych z możliwością przeglądania ich za lata 2000-1995. System oferuje także dostęp do ponad 10 000 tytułów czasopism na poziomie spisów treści często uzupełnionych abstraktami. Bazę obsługuje serwer na Uniwersytecie Warszawskim pod adresem: (<http://vls.icm.edu.pl/ss.html>).

Swetsnet Nawigator

Serwis ten oferuje dostęp elektroniczny do 24 tytułów czasopism, których wersje drukowane prenumerujemy. Umowa licencyjna została podpisana na 2001 rok, ale istnieje możliwość przeglądania spisów treści numerów archiwalnych za lata 2000-1996. Dostęp do bazy znajduje się pod adresem: <http://www.swetsnet.nl/direct>.

Korzystanie z serwisu Swetsnet Nawigator możliwe jest na dwóch poziomach:

- poziom I - to funkcje podstawowe, oferta skierowana do wszystkich pracowników i studentów uczelni
- poziom II - to funkcje rozszerzone, oferta skierowana tylko do pracowników Politechniki Częstochowskiej.

Korzystanie z funkcji na poziomie II jest usługą typu SDI (Selektywna Dystrybucja Informacji) i polega na założeniu osobistego profilu tematycznego. Poniżej przedstawiamy listę czasopism dostępnych w tym serwisie w układzie alfabetycznym:

Applied Mechanical Review
Archive of Applied Mechanics - Ingenieur Archiv
Corrosion - The Journal of Science and Engineering
Economist - International Edition
Electrical Engineering
European Sociological Review
Experiments in Fluids
Finance and Stochastics
International Journal of Logistics - Research and Applications
International Journal for Numerical Methods in Engineering
Journal of Fluid Mechanics
Journal of Magnetism and Magnetic Materials
Linux Journal
Measurement Science and Technology
Metrologia - Severs
Physica Status Solidi A: Applied Research
Physics of Fluids
Transaction of the ASME - C: Journal of Heat Transfer
Transaction of the ASME - E: Journal of Applied Mechanics
Transaction of the ASME - H: Journal of Engineering Materials
Transaction of the ASME - I: Journal of Fluids Engineering
Transaction of the ASME - T: Journal of Turbomachinery
UMWELT - Umweltorientierte Unternehmensführung Ressourcenmanagement und Techn.
ZAMM - Zeitschrift für Angewandte Mathematik und Mechanik

EIFI Direct

Kolejną propozycją są bazy czasopism elektronicznych oferowanych w Projekcie EIFI Direct (Electronic Information for Libraries Direct). W ramach projektu wybrano dostęp do czterech baz: Academic Search Elite, Business Source Premier, Masterfile Premier oraz Newspaper Source. Pierwsza z baz dotyczy czasopism z zakresu techniki i nauk podstawowych, zaś bazy Business i Premier związane są z ekonomią i zarządzaniem. Dostęp do baz ze strony:

<http://search.global.epnet.com/>

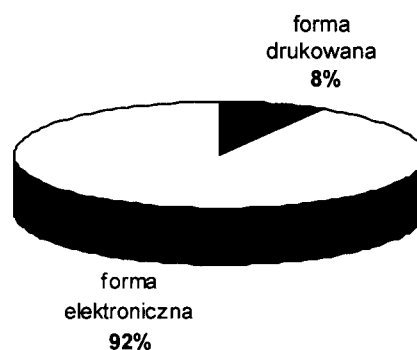
Po zalogowaniu się (User ID, Password zostanie podany przez OIN na żądanie czytelnika) ukazują się dwie opcje. Wybieramy EBSCOhost Web, gdzie między innymi jest dostęp do 4 baz opłacanych przez Politechnikę Częstochowską.

Dostęp do wszystkich baz za pośrednictwem sieci Internet odbywa się z użyciem standardowego oprogramowania, a pełne teksty dokumentów można odczytywać, używając programu Acrobat Reader. Chcemy jednocześnie zaznaczyć, że warunkiem koniecznym uczestnictwa w konsorcjach jest obowiązek

kontynuowania prenumeraty czasopism w wersji drukowanej. **Bezpłatny dostęp do wszystkich wymienionych baz możliwy jest tylko z komputerów znajdujących się na terenie uczelni, których IP zostało podane do konsorcjów przez administratora sieci uczelnianej.**

PODSUMOWANIE

Czasopisma elektroniczne, bazy danych oraz informacje udostępniane przez WWW zmieniają obraz biblioteki. Zdania użytkowników są podzielone co do tego, czy lepiej prenumerować czasopisma w wersji drukowanej czy elektronicznej. Dostęp do czasopism elektronicznych pozwala jednak zdecydowanie zwiększyć zasób biblioteki. Biblioteka Główna, prenumerując w 2001 roku 85 tytułów czasopism zagranicznych, dzięki przystąpieniu do trzech konsorcjów otrzymała dostęp do 943 tytułów w wersji elektronicznej, a więc dziesięciokrotnie więcej (rys. 2).

Rys. 2. Stosunek ilości tytułów czasopism w formie drukowanej (8%) i elektronicznej (92%)

Dlatego mając możliwość zaproponowania czytelnikowi wersji elektronicznej poszukiwanego tytułu nie należy z tego rezygnować. Podnosi to bowiem atrakcyjność i prestiż naszych usług oraz satysfakcjonuje użytkowników. Dużą zaletą jest łatwy i szybki dostęp do poszukiwanej literatury. Wielu odbiorców może jednocześnie czytać te same tytuły czasopism w wersji elektronicznej. Należy również postawić pytanie, w jakim stopniu użytkownicy są przygotowani do korzystania z elektronicznych wersji czasopism i co należy robić, aby to przygotowanie było jak najlepsze. Dlatego biblioteki prowadzą szeroko zakrojoną akcję promocyjną nowych form informacji naukowej oraz kształcą użytkowników w tym zakresie. Biblioteka Główna Politechniki Częstochowskiej prowadzi także zajęcia z nowych technik informacyjno-wyszukiwawczych oraz korzystania z baz danych i czasopism elektronicznych. Kształcenie bowiem to nie tylko dostęp do informacji, ale także umiejętność jej wyszukiwania i korzystania z niej. Dlatego właśnie biblioteka pełni rolę doradcy i przewodnika po świecie informacji. Szczegółowych informacji na temat kształcenia użytkowników udziela Oddział Informacji Naukowej w Bibliotece Głównej; tel. 361-38-23 lub wew. 958; e-mail: bginfo@k2.pcz.czest.pl.

* mgr Barbara Andrzejewska – kustosz
 mgr Barbara Barańska-Malinowska
 – kustosz dyplomowany

SIÓDMY WYDZIAŁOWY DZIEŃ SPORTU

na Wydziale Inżynierii i Ochrony Środowiska

Janusz Wilczyński*

O genezie tej cyklicznej imprezy, na podstawie wspomnień inicjatora i pierwszego organizatora, dra inż. Marka Janika, prodziekana ds. nauczania, miałem już przyjemność pisać w naszym periodyku (Nr 8/1999). Wówczas I Wydziałowy Dzień Sportu zorganizowany został w 1995 roku jeszcze na Wydziale Budownictwa i Inżynierii Środowiska. Impreza ta znalazła uznanie w środowisku naszej Uczelni tak, że poszczególne wydziały organizowały własne Dni Sportu. Jednak tylko na naszym Wydziale, dzięki konsekwencji dra inż. Marka Janika, impreza ta organizowana jest systematycznie i stąd siódme dni, mimo iż Wydział liczył, w roku imprezy, dopiero cztery lata.

Dnia 11 grudnia 2001 roku odbył się VII Wydziałowy Dzień Sportu. Rozegrano turnieje w 7 konkurencjach: piłka nożna, piłka siatkowa, piłka ręczna, piłka koszykowa, unihokej, tenis stołowy kobiet i mężczyzn, dwa ognie.

Impreza cieszyła się dość dużą popularnością wśród studentów - sportowców (około 200 uczestników), natomiast niestety, wyjątkowo w tym roku, publiczność zawiodła. Największą oglądalność miał pokaz aikido oraz finały piłki nożnej. Emocje były aż do samego końca, ponieważ turniej ten został rozstrzygnięty rzutami karnymi, a te zawsze trzymają w napięciu. Wygrała drużyna reprezentująca studentów III roku.

Publiczność z zainteresowaniem oglądała również turniej piłki siatkowej, w którym wzięło udział 6 drużyn, a zwycięstwo wywalczyła, w ładnym stylu, reprezentacja V roku.

O godzinie 11²⁰ rozpoczął się długo oczekiwany przez publiczność mecz piłki siatkowej o Puchar Dziekana. O trofeum to rywalizowały dwa ze-

społy: pracowników i studentów. Drużyna pracowników wystąpiła w składzie: dr inż. Marek Janik, dr inż. Waldemar Muskała, dr inż. Arkadiusz Szymanek, mgr inż. Artur Błaszczuk, mgr inż. Jacek Płoszaj oraz gościnnie mgr Jan Majkusiak. Natomiast drużyna studencka, wyłoniona spośród zawodników z różnych lat studiów, wystąpiła w składzie: Alina Zagozda, Marcin Dobrzański, Emil Kuliński, Piotr Różycki, Łukasz Modliński, Tomasz Lojtek, Maciej Błasiak oraz Marcin Janas. Spotkanie było wyrównane i niezwykle emocjonujące. Po dwóch setach stan rywalizacji na tablicy świetlnej wskazywał remis. O wyniku całego meczu zdecydować miał więc set ostatni. Niespodziankę, w tym roku, zrobiła drużyna pracowników Wydziału prowadzona przez dra inż. Marka Janika. Podbudowani dopingiem kibiców pracownicy wykazali się, w końcówce meczu, większym spokojem oraz dyscypliną taktyczną, co zaowocowało końcowym zwycięstwem.

Organizatorzy Dnia Sportu Wydziału Inżynierii i Ochrony Środowiska zgodnie stwierdzili, że najwszechstronniejszym sportowcem tegorocznych zawodów został student V roku Tomasz Lojtek. Wystąpił we wszystkich konkurencjach, a w tenisie stołowym odniósł pewne zwycięstwo, wchodził również w skład zwycięskiej drużyny piłki siatkowej reprezentującej V rok studiów. Dzięki takiemu zaangażowaniu zdobył nagrodę indywidualną, ufundowaną przez dziekana Wydziału dla najbardziej wszechstronnego sportowca wśród studentów.

*dr inż. Janusz Wilczyński
adiunkt w Katedrze Ogrzewnictwa,
Wentylacji i Ochrony Atmosfery

Studium Języków Obcych Politechniki Częstochowskiej wyjaśnia, że w Nr 18, listopad 2001 r. znalazły się następujące teksty tłumaczone na język angielski przez pracowników SJO:

1. „Professor Etienne Aernoudt”	tł. mgr I. Mishchil
2. „The Catholic University of Leuven”	tł. mgr W. Będowska
3. „Technical University of Częstochowa”	tł. mgr M. Gałkowski

Poeta ks. Jan Twardowski w Politechnice Częstochowskiej

Jerzy J. Wysłocki*

W dniu 15 kwietnia 2002 roku odbyło się kolejne spotkanie w ramach Seminariów Interdyscyplinarnych, organizowanych wspólnie przez Instytut Fizyki Politechniki Częstochowskiej i Duszpasterstwo Akademickie, które stało się wielkim wydarzeniem kulturalnym i duchowym.

Uczestnicy spotkania z ks. Janem Twardowskim

Gościem Seminarium był niezwykle człowiek, poeta **ks. Jan Twardowski**. O potrzebie zaproszenia ks. Jana Twardowskiego w mury Politechniki najlepiej może świadczyć liczba osób uczestniczących w spotkaniu. Audytorium AMF na Wydziale Inżynierii Procesowej, Materiałowej i Fizyki Stosowanej, tradycyjne miejsce odbywania Seminarium, w całej swej historii nie przeżyło jeszcze takiego obłędu. Około 400 osób szczelnie wypełniło salę, część stało w wejściu i przed audytorium, a dziesiątki osób musiały zrezygnować ze spotkania, nie mogąc dostać się w pobliże drzwi.

Ksiądz Jan Twardowski ukończył polonistykę w Uniwersytecie Warszawskim. Podczas wojny był żołnierzem AK, walczył w powstaniu warszawskim. W 1948 roku przyjął święcenia kapłańskie. W latach 1948-1959 pracował jako wikariusz w Pruszkowie, Warszawie oraz był prefektem w szkołach dla dzieci upośledzonych. Od 1959 roku jest rektorem kościoła S. Wizytek w Warszawie.

Jako poeta ksiądz Jan Twardowski debiutował w 1937 roku tomikiem „Powrót Andersena”, natomiast pierwszy powojenny tom zatytułowany „Wiersze” ukazał się w 1959 roku. Po tym jakby ponownym debiucie ks. Jan Twardowski kolejną swoją książkę „Znaki ufności” wydał dopiero w 1970 roku; od 1979 roku ukazało się wiele tomików i wyborów jego wierszy, z których należy wymienić: „Niebieskie okulary” (1980), „Rachunek dla dorosłego” (1982), „Nie przyszedłem pana na-

wracać”, „Spieszmy się kochać ludzi” (1994), „Trochę plotek o świętych” (1996), „Rwane prosto z krzaka” (1996), „Ja ksiądz wędrujący” (2000), „Wiersze o nadziei i miłości” (2000), „Tyle jeszcze nadziei” (2001). Ksiądz Jan Twardowski jest również autorem książek dla dzieci: „Zeszyt w kratkę” (1972), „Nowy zeszyt w kratkę” (1986), „Patyki i patyczaki” (1987) oraz wielu aforyzmów, humoresek czy anegdot, które zamieścił m.in. w zbiorach „Pewność niepewności czyli paradoksy, aforyzmy, złote myśli...” (1995), „Niecodziennik cały” (2001).

Sam przebieg Seminarium miał również niecodzienny charakter. Po przywitaniu i wręczeniu kwiatów ks. Janowi Twardowskiemu przez prowadzącego spotkanie prof. drą hab. Bolesława Wysłockiego rozpoczęła się recytacja wierszy gościa Seminarium. Montaż poezji zatytułowany:

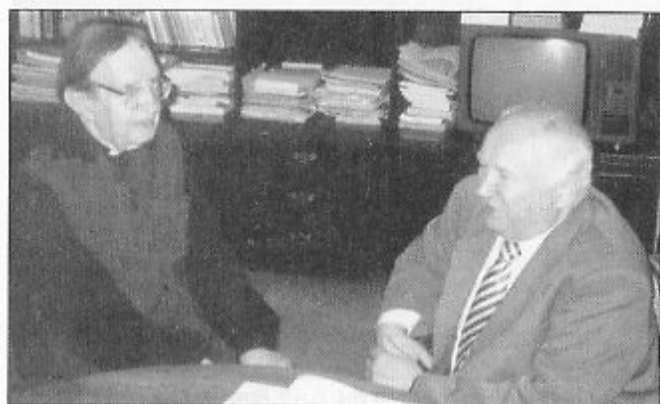
Od prawej: ks. Jan Twardowski, o. dr Roman Olejnik, prof. dr hab. inż. Henryk Dyja, prof. dr hab. Zygmunt Bąk, prof. dr hab. Bolesław Wysłocki

„Modlić się z księdzem Janem Twardowskim” został przygotowany przez młodzież z Parafii Św. Jana Kantego i Św. Pierwszych Męczenników Polski w Częstochowie pod opieką ks. Piotra Falkowskiego. Dla wprowadzenia w odpowiednią atmosferę audytorium fizyki zmieniło się w poetycką scenę z nastrojowym oświetleniem, świecami, draperiami i dekoracjami. Był nawet zaplanowany odpowiedni ruch sceniczny, dzielący poszczególne obrazy, ale wobec zajęcia części sceny i całkowitej blokady drzwi przez słuchaczy musiano z tego zrezygnować. Występ młodzieży został nagrodzony rzęsytmymi oklaskami, chociaż nie wia-

domo do końca, czy była to nagroda za kunszt wykonawczy czy też oklaski dla Autora wierszy.

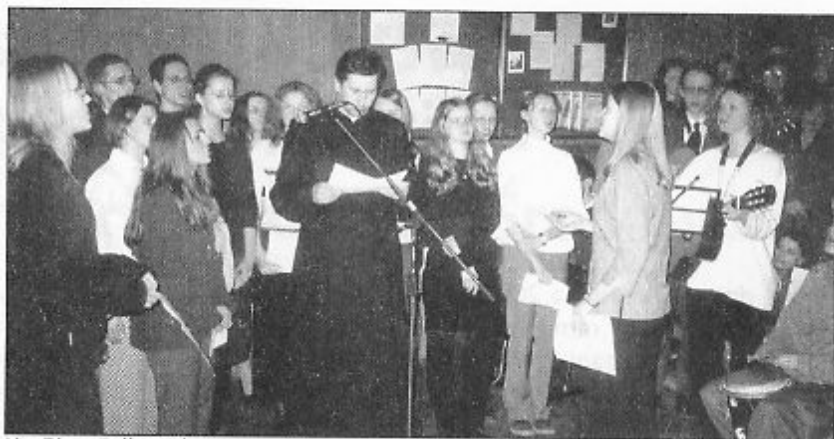
Drugą część spotkania ksiądz Jan Twardowski, widząc tak dużą grupę młodzieży, zaczął od swych przemyśleń na temat wiary i miłości. Mówił, że wiara daje ludziom siłę do pokonywania słabości, lęków i depresji. Natomiast miłość może wypełnić pustkę, ale w miłości także cierpi się i wątpi, że miłość i samotność to dwie siostry, których nie da się rozdzielić. Bóg jest Miłością Doskonałą, podczas gdy miłości ludzkie bywają tak często obolałe, zmienne, nieudane. Miłość jest oddaniem siebie innej osobie, a z tym z kolei często związane jest cierpienie. Niektórzy uważają, że każde cierpienie jest nieszczęściem. I to jest nieprawda. Ponoć nawet anioły nam zazdroszczą, że możemy cierpieć. Kiedy cierpienie jest nieszczęściem? Wtedy, kiedy nie wierzymy w Boga, kiedy myślimy tylko o samym nieszczęściu i stajemy się nieznośni. Jeśli ktoś cierpi tylko dlatego, żeby cierpieć, jest cierpiętnikiem. Jego cierpienie jest puste.

Ksiądz Jan Twardowski ciekawy był opinii słuchaczy i poprosił o pytania. A pytania były bardzo różnorodne. Począwszy od pytania kilkuletniej dziewczynki o wiersze pisane dla dzieci, po pytanie o autorytety, samotność czy o powołanie poetyckie i kapłańskie. Na pytanie, co powiedzieć

Ks. Jan Twardowski i prof. dr hab. Bolesław Wysłocki

osobie, która jest niewierząca, ksiądz odpowiedział: „Niech poczeka cierpliwie, a Pan Bóg sam go znajdzie”. Z wypowiedzi księdza Jana Twardowskiego przebijały te cechy, które są też charakterystyczne dla Jego twórczości: humor i wypracowana prostota. Mówił, że tęskni za humorem, który uczy pokory, pozwala śmiać się z siebie samego, ratuje od patosu, pozwala spojrzeć z uśmiechem na dramat. Proszony o opowiedzenie anegdoty ksiądz Twardowski odpowiedział z uśmiechem: „Po co, wystarczy spojrzeć na mnie”. Nieżyjąca już poetka Anna Kamieńska tak napisała o księdzu Janie Twardowskim: „Gdyby święty Franciszek był współczesnym poetą, pisałby tak jak Jan Twar-

Ks. Piotr Fałkowski wraz z młodzieżą przedstawia wiersze ks. Jana Twardowskiego

dowski”. Z pewnością miała rację, bo taki też obraz księdza Twardowskiego zapamiętają uczestnicy Seminarium: pogodnego, starszego człowieka, kochającego przyrodę i wierzącego w to, że na świecie jest więcej dobra niż zła. Gość również sam przypomniał postać Anny Kamieńskiej, cytując fragment wiersza jej poświęconego „Spieszmy się”: „Spieszmy się kochać ludzi, tak szybko odchodzą...”. Ksiądz Twardowski z charakterystycznym dla siebie humorem stwierdził, że w wierszu tym wcale nie chodzi o odchodzenie ludzi związane ze śmiercią i opowiedział historię, kiedy to przyszła do niego kobieta w średnim wieku i bardzo nalegała, by prędko udzielił jej ślubu. „Dlaczego tak szybko?” - zdziwił się ksiądz. „Jak to, sam ksiądz powiedział: spieszmy się kochać ludzi, tak szybko odchodzą” - powiedziała i dodała: „Boję się, że mi narzeczony ucieknie”.

Natomiast o powołaniu kapłańskim i poetyckim ksiądz Twardowski odpowiedział, że nie lubi mówić o sobie, że jest poetą. Jest raczej księdzem, który pisze wiersze. Złożyło się, że są czytane. Tak jak opłatkiem, chce się dzielić wierszami, które są pełne optymizmu, radości i pochwały piękna świata. Dlatego przeraził się, kiedy stwierdził, że recenzenci omawiając Jego wiersze piszą o dialektyce, antynomiach, Pascalu, Heraklicie, Heglu, koegzystujących realiach. Wtedy otworzył tom swoich wierszy i natrafił na takie sformułowania: „polna myszka siedzi sobie, konfesjonał zębkiem skrobie”, „kto bibułę buchnie, temu łapa spuchnie”, „siostra Konsolata, bo kąsa i lata”, „rysowałem diabła bez rogów, bo samiczka” - i uspokoił się.

Na zakończenie spotkania ksiądz Jan Twardowski podpisywał swoje książki. Mimo późnej już pory i czekającego jeszcze powrotu do Warszawy, ksiądz nikomu nie odmówił i każdy z uczestników Seminarium mógł uzyskać autograf księdza Jana Twardowskiego.

*dr hab. inż. Jerzy J. Wysłocki prof. PCz.
Instytut Fizyki
Wydział Inżynierii Procesowej,
Materiałowej i Fizyki Stosowanej

WYBORY „ABSOLWENTA ROKU 2001”

Danuta Kulesza*

Dnia 19 kwietnia br. odbyły się - po raz drugi w historii naszej Uczelni - wybory „Absolwenta Roku”.

Inicjatywa Stowarzyszenia Wychowanków Politechniki Częstochowskiej, aby nadawać taki tytuł osobom, które działając na forum gospodarczym, społecznym lub politycznym mocno akcentują fakt, że są absolwentami naszej Uczelni, umacniając w ten sposób jej autorytet, uzyskała ogromne poparcie środowiska.

Tak jak w ubiegłym roku, Kapituła po wielu dyskusjach i naradach, spośród zgłoszonych 19 kandydatów dokonała wyboru dziesięciu nominowanych.

Na deskach Teatru im. Adama Mickiewicza stanęli:

Jan Czechowski - absolwent Wydziału Metalurgicznego z 1973 roku, prezes Fabryki Maszyn i Urządzeń „FAMAK” w Kluczborku,

Stefan Duk - absolwent Wydziału Budowy Maszyn z 1998 roku, właściciel firmy DUK-Eksport-Import,

Włodzimierz Jerzyk - absolwent Wydziału Budowy Maszyn z 1962 roku, prezes Wytwórni Sprzętu Komunikacyjnego „PZL-Kalisz” S.A.,

Janusz Kocłęga - absolwent Wydziału Metalurgicznego z 1978 roku, prezes i współwłaściciel firmy „Bodeko” oraz hotelu „Ostaniec” w Podlesicach,

Wiesław Maras - absolwent Wydziału Budowy Maszyn z 1975 roku, prezydent miasta Częstochowy,

Marek Musialik - absolwent Wydziału Budowy Maszyn z 1974 roku, właściciel Przedsiębiorstwa Produkcyjno-Handlowego „Hemar”,

Jerzy Tybulczuk - absolwent Wydziału Metalurgicznego z 1960 roku, dyrektor Instytutu Odlewnictwa w Krakowie,

Józef Wojtas - absolwent Wydziału Metalurgicznego z 1975 roku, komendant Śląskiej Wojewódzkiej Komendy OHP w Katowicach,

Andrzej Wosik - absolwent Wydziału Budowy Maszyn z 1982 roku, przewodniczący Rady Nadzorczej w firmie „Szewos” S.A.,

Janusz Zatoń - absolwent Wydziału Budowy Maszyn z 1974 roku, prezes Odlewni Żeliwa „Wulkan” S.A.

Absolwent Wydziału Budowy Maszyn z 1974 roku.

Pracę zawodową rozpoczął w Dąbrowskiej Fabryce Obrabiarek jako konstruktor. W latach 1975-1980 pracował w Instytucie Podstaw Konstrukcji Maszyn Politechniki Częstochowskiej jako starszy asystent, a następnie do 1983 roku w Biurze Projektowym „Zremb” Oddział Częstochowa. W 1983 roku podjął pracę w Odlewni Żeliwa w Blachowni koło Częstochowy na stanowisku głównego mechanika, następnie dyrektora technicznego. W tym okresie aktywnie uczestniczył w pracach modernizacyjnych zakładu, za co otrzymał wiele nagród i wyróżnień. Jest autorem kilku patentów. W 1991 roku wygrał konkurs na stanowisko dyrektora Odlewni Żeliwa „Metalplast” w Częstochowie. Po sprywatyzowaniu w 1994 roku Janusz Zatoń objął funkcję prezesa zarządu Odlewni Żeliwa „Wulkan” S.A. Obecnie Odlewnia około 70% produkcji przeznaczona na eksport do krajów Unii Europejskiej. Zakład posiada certyfikat systemu jakości ISO 9002, zintegrowany system jakości i zarządzania środowiskowego. Jako jedyny w Polsce posiada system suchego odpylania żeliwiaków i hal. Z jego inicjatywy we wrześniu 2001 roku otwarto Odlewnię Żeliwa „Krater” sp. z o.o. - fabrykę wybudowaną w ramach Grupy Wulkan oraz powołano Fabrykę Narzędzi i Oprzyrządowania „Lawa” sp. z o.o. Zakład jest laureatem konkursu „Najlepszy eksporter województwa częstochowskiego” oraz „Śląskiej Nagrody Jakości”, a także nagrody Ministra Ochrony Środowiska „Panteon Polskiej Ekologii” i nagrody Zarządu Głównego STOP-u „Polska Odlewnia Kwalifikowana”, otrzymał także wyróżnienie w VII Edycji Polskiej Nagrody Jakości. W 2001 roku Odlewnia Żeliwa „Wulkan” pod kierownictwem Janusza Zatonia otrzymała Ogólnopolską Nagrodę pod Patronatem Prezydenta RP - Firma Przyjazna Środowisku, została wyróżniona w VII Edycji Polskiej Nagrody Jakości oraz nominowana do Złotej Statuetki Lidera Polskiego Biznesu w XI edycji Konkursu Lider Polskiego Biznesu 2001 przyznawanej przez Business Center Club. Janusz Zatoń otrzymał także tytuł „Złotego Inżyniera Roku 2000” przyznany w 2001 roku przez Przegląd Techniczny.

I właśnie osiągnięcia Janusza Zatonia, szczególnie w roku 2001, Kapituła uznała za największe, biorąc również pod uwagę wielokrotnie wyróżnianą działalność, podejmowane inicjatywy gospodarcze i oczywiście stały związek z Uczelnią, przede wszystkim poprzez sponsorowanie studentkiego sportu.

Janusz Zatoń działał w Stowarzyszeniu jako prezes Klubu Integracyjno-Promocyjnego. Na piątkowym spotkaniu w sali Senatu funkcję tę przejął Andrzej Szela, jeden z ubiegłorocznych nominowanych do tytułu „Absolwent Roku”, obecnie dyrektor w Gospodarstwie Pomocniczym Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.

Uroczystość wręczenia nominacji zgromadziła bardzo wielu absolwentów, sympatyków oraz zaproszonych gości. W części artystycznej zaprezentowały się zespoły: Pieśni i Tańca

„Częstochowa” oraz „Nocna Zmiana Bluesa”, a w przerwach publiczność zabawiali - prowadzący spotkanie dyrektor teatru Marek Perepeczko oraz aktor Andrzej Iwiński. Po toastach wzniesionych na cześć laureata oraz nominowanych w foyer Teatru część uczestników spotkania udała się na bal do Hotelu „Polonia”.

*mgr Danuta Kulesza
rzecznik prasowy SWPCZ

WYDZIAŁ INŻYNIERII PROCESOWEJ, MATERIAŁOWEJ I FIZYKI STOSOWANEJ

**Dziekan i Rada Wydziału
Inżynierii Procesowej, Materiałowej i Fizyki Stosowanej
Politechniki Częstochowskiej
w Częstochowie**

ogłasza całoroczny konkurs na stanowisko

adiunkta

w zakresie: informatyki, inżynierii materiałowej, metalurgii, fizyki,
chemii, technologii chemicznych, ekologii, ekonomii,
nauki o zarządzaniu, prawa

Warunki pracy i płacy określa Ustawa o Szkolnictwie Wyższym z dnia 12.09.1990 roku.

Kandydat powinien spełniać warunki określone w art. 79 Ustawy o Szkolnictwie Wyższym, a także posiadać:

- stopień naukowy doktora lub doktora habilitowanego,
- ukończone studia pedagogiczne kwalifikujące do pracy dydaktycznej oraz doświadczenie w pracy ze studentami,
- biegła obsługa komputera,
- znajomość co najmniej jednego języka kongresowego (angielski, francuski, niemiecki, rosyjski).

Wymagane dokumenty – podanie, kwestionariusz osobowy, odpisy dyplomów, wykaz prac opublikowanych i innych, informację o przebiegu pracy zawodowej – należy złożyć w Dziekanacie Wydziału Inżynierii Procesowej, Materiałowej i Fizyki Stosowanej Politechniki Częstochowskiej.

Politechnika Częstochowska nie zapewnia mieszkania.

Częstochowa, dnia 8 stycznia 2002 roku

DZIEKAN
Wydziału Inżynierii Procesowej,
Materiałowej i Fizyki Stosowanej

[Signature]
Prof. dr hab. inż. Henryk Dyja

WYDZIAŁ INŻYNIERII PROCESOWEJ, MATERIAŁOWEJ I FIZYKI STOSOWANEJ

Dziekan i Rada Wydziału
Inżynierii Procesowej, Materiałowej i Fizyki Stosowanej
Politechniki Częstochowskiej
w Częstochowie

ogłasza całoroczny konkurs na stanowisko

asytenta

w zakresie: informatyki, inżynierii materiałowej, metalurgii, fizyki,
chemii, technologii chemicznych, ekologii, ekonomii,
nauki o zarządzaniu, prawa

Do konkursu mogą przystąpić osoby, które spełniają warunki określone w Ustawie o Szkolnictwie Wyższym z dnia 12 września 1990 roku (Dz. U. nr 65, poz. 383).

Zgłoszenie powinno zawierać:

1. Podanie
2. Dyplom ukończenia studiów wyższych
3. Życiorys
4. Kwestionariusz osobowy
5. Zaświadczenie o średniej ocen ze studiów.

Zgłoszenia na konkurs przyjmowane są w Dziekanacie Wydziału Inżynierii Procesowej, Materiałowej i Fizyki Stosowanej, 42-200 Częstochowa, Al. Armii Krajowej 19.

Politechnika Częstochowska nie zapewnia mieszkania.

DZIEKAN
Wydziału Inżynierii Procesowej,
Materiałowej i Fizyki Stosowanej

Prof. dr hab. inż. Henryk Dyja

Częstochowa, dnia 10 stycznia 2002 roku

Międzynarodowość nie tylko na papierze!

Agnieszka Kielbasa*

TRW Polska to międzynarodowa firma, jedna z największych w regionie częstochowskim. Działalność firmy TRW Polska polega na produkcji samochodowych systemów bezpieczeństwa - pod tak

tajemniczą nazwą kryją się pasy bezpieczeństwa oraz poduszki powietrzne do samochodów produkowanych przez większość europejskich firm motoryzacyjnych. Firma TRW Polska jest częścią ogólnosięciowego koncernu, który posiada ponad 250 zakładów w 35 krajach świata. Na sukcesy firmy TRW składa się praca ponad 100 tysięcy ludzi na całym świecie. Z uwagi na globalny charakter firmy, kontakty międzynarodowe, korespondencja obcojęzyczna oraz wizyty zagranicznych gości to codzienność. Praca w takim środowisku stawia określone wymagania zarówno merytoryczne, jak i kulturowe - odnośnie do znajomości języków oraz poszanowania zachowań ludzi z różnych kręgów kulturowych. O tym, jak TRW Polska przelamuje stereotypy kulturowe i bariery językowe rozmawialiśmy z panem Szymonem Łuszczewskim, kierownikiem działu spraw pracowników TRW Polska. „Aby zwiększyć w pracownikach wrażliwość kulturową i podnieść ich umiejętności językowe, postanowiliśmy zatrudnić zagranicznych stażystów. Skorzystaliśmy z Międzynarodowego Programu Wymiany Praktyk oferowanego przez organizację studentów AIESEC.” Program zaczyna się przez określenie przez firmę profilu studenta, czyli: kraju pochodzenia, stopnia opanowania znajomości języków obcych, kwalifikacji, terminu i czasu trwania stażu. Dane te są wpisywane do specjalnej bazy, gdzie członkowie AIESEC szukają odpowiednich kandydatów.

„Podstawą zgody na rozpoczęcie stażu była oczywiście znajomość języka angielskiego oraz dodatkowa wiedza merytoryczna lub określona specjalizacja wykształcenia.” Po przeszukaniu wszystkich ofert przez AIESEC zaakceptowano najlepszych. W TRW Polska wybrano trzech zagranicznych praktykantów, byli to Katherine Eclarin ze Stanów Zjednoczonych, Monica Cabrera z Meksyku i Xaver Pollmeier z Niemiec. Osoby te od maja do września br. rozwijały międzynarodowy charakter firmy TRW.

„Tacy stażyści prezentują świeże spojrzenie na firmę, mają inne podejście do niektórych zadań, poza

tym stymulują otwarcie firmy na świat i pozytywną zmianę postaw pracowników. Często znajdują prostsze drogi do rozwiązywania różnych problemów, mają nowe ciekawe pomysły.”

Siedziba TRW Polska

Zarówno praktykanci, jak i członkowie AIESEC odpowiedzialni za zorganizowanie praktyki są bardzo zadowoleni ze współpracy z TRW. Również ze strony firmy współpraca ta uzyskała pozytywne oceny. „Warto zorganizować taką praktykę, żeby poprawić wizerunek firmy wśród otoczenia i pracowników. Praktykanci mogą także stanowić pomoc językową w trakcie negocjacji, zapewniają lepszą komunikację z zagranicznymi partnerami, zapoznają nas z nowymi metodami pracy stosowanymi w innych krajach. Zagraniczni stażyści mogą być także pomocni w związku z integracją z UE; mogą np. przedstawić styl negocjacji i zasady komunikacji w kraju pochodzenia.” Czy zatem polscy studenci powinni obawiać się zagranicznej konkurencji? „Zdecydowanie nie. TRW Polska organizuje również programy stażowe dla polskich studentów, zwłaszcza tych o wysokich kwalifikacjach. Częstochowski praktykant ma wciąż większe szanse na zatrudnienie w polskim oddziale firmy TRW niż jego zagraniczny kolega.”

*Agnieszka Kielbasa
AIESEC Polska
Komitet Lokalny Częstochowa

AWANSE NAUKOWE – profesury

Decyzją Prezydenta RP z dnia 18 lutego 2002 roku dr hab. **Maria Nowicka-Skowron**, prorektor ds. rozwoju i współpracy z zagranicą, otrzymała tytuł naukowy profesora. W dniu 13 marca 2002 roku w Pałacu Prezydenckim odbyła się uroczystość wręczenia nominacji profesorskich nauczycielom akademickim. Wśród nowych profesorów w dziedzinie nauk ekonomicznych znalazła się dr hab. Maria Nowicka-Skowron.

Maria Nowicka-Skowron uczęszczała do Technikum Ekonomicznego w Częstochowie. Jest absolwentką Akademii Ekonomicznej im. Karola Adameckiego w Katowicach, gdzie uzyskała stopień naukowy doktora i doktora habilitowanego.

Do tej pory Maria Nowicka-Skowron pracowała na stanowisku profesora Politechniki Częstochowskiej i Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie. W latach 1996-1999 pełniła funkcję dziekana Wydziału Zarządzania Politechniki Częstochowskiej, a od września 1999 roku jest prorektorem ds. rozwoju i współpracy z zagranicą. Kieruje również Katedrą Analizy Ekonomicznej i Logistyki na Wydziale Zarządzania.

W 1997 roku została członkiem International Society for Inventory Research.

Zakres naukowych zainteresowań profesor Marii Nowickiej-Skowron obejmuje zarządzanie przedsiębiorstwem, logistykę i restrukturyzację przemysłu.

Profesor Maria Nowicka-Skowron jest organizatorem licznych konferencji i seminariów naukowych. W Częstochowie odbędzie się na przykład ogólnouniwersytecka konferencja o zasięgu międzynarodowym nt. „Aspekty techniczno-ekonomiczne rekonwersji przemysłowej”. Konferencja ta realizowana będzie wspólnie z partnerami z Belgii, Francji, Węgier i Słowacji.

W trakcie wieloletniej pracy naukowej i dydaktycznej nawiązała szereg kontaktów z uczelniami zagranicznymi, zwłaszcza w krajach Unii Europejskiej.

Maria Nowicka-Skowron jest także organizatorem uczelnianego Koła AISEC oraz propagatorem szerokiej współpracy z młodzieżą akademicką, owocującej między innymi studyjnymi wyjazdami na przykład do elektrowni zawodowych.

Od 1994 roku jest również Kierownikiem Szkoły Ekonomii i Zarządzania Menedżerskiego przy Wydziale Zarządzania Politechniki Częstochowskiej, prowadzącej studia podyplomowe. Od lat pełni funkcję przewodniczącej Komisji ds. Wybranych Czynności Przewodu Doktorskiego na Wydziale Zarządzania naszej uczelni.

O jej zaangażowaniu w sprawy nauki i dydaktyki świadczy fakt, iż była promotorem trzech zakończonych prac doktorskich oraz trzech obecnie realizowanych, jak również opiekunem ponad 200 prac dyplomowych.

Dzięki inicjatywie profesor Marii Nowickiej-Skowron w 2000 roku powołano przy Wydziale Zarządzania Politechniki Częstochowskiej specjalność przedsiębiorstwo na rynku międzynarodowym. Wykłady wygłaszane przez wykładowców z Niemiec w języku angielskim i niemieckim skierowane są zarówno do naszych studentów, jak i słuchaczy spoza uczelni.

Na szczególną uwagę zasługują szerokie kontakty zagraniczne profesor Marii Nowickiej-Skowron. Ich rezultatem są między innymi wspólne prace doktorskie prowadzone przez Wydział Zarządzania Politechniki Częstochowskiej, Uniwersytet w Lyonie (Francja) oraz Katolicki Uniwersytet w Leuven (Belgia).

Pod patronatem prof. dr hab. Marii Nowickiej-Skowron w Politechnice Częstochowskiej realizuje się szereg zadań, na przykład wdrażany jest Europejski System Transferu Punktów (ECTS). W ramach programu Leonardo da Vinci wspólnie z Wyższą Szkołą Zarządzania w Częstochowie - realizowany jest projekt pt. „Centrum kształcenia liderów innowacji”. Jest to szkolenie trenerów w zakresie narzędzi i metod transferu innowacji do MSP. Natomiast w ramach Programu Socrates-Grundtvig prowadzone jest szkolenie dla bezrobotnych. Projekt ten zatytułowany jest „Innowacje poprzez dialog”. Ponadto w ramach Projektu Socrates-Erasmus realizowana jest wymiana studentów z ośrodków akademickich większości krajów Unii Europejskiej.

Na dorobek naukowy prof. dr hab. Marii Nowickiej-Skowron składają się liczne monografie, skrypty oraz kilkadziesiąt artykułów i referatów konferencyjnych, opublikowanych w kraju i za granicą. Na szczególną uwagę zasługuje przeznaczona dla studentów kierunków ekonomicznych i technicznych oraz kadry kierowniczej przedsiębiorstw książka pt. „Efektywność systemów logistycznych”, wydana w 2000 roku przez PWE, a także „Zarządzanie finansami w uczelniach wyższych” czy też „Restrukturyzacja kształcenia w zakresie zarządzania”.

Prof. dr hab. Maria Nowicka-Skowron wzięła udział w kilkunastu konferencjach zagranicznych, m.in. w Wielkiej Brytanii, Niemczech, Francji, Belgii, Irlandii, Austrii, Australii, USA, Izraelu oraz w Czechach i na Słowacji, czynnie prezentując swój dorobek naukowy oraz wizytując zagraniczne ośrodki naukowe.

Profesor Maria Nowicka-Skowron była recenzentem 14 prac doktorskich i 8 monografii. Jest także opiekunem specjalności dyplomowej ekonomika i zarządzanie przedsiębiorstwem.

Prof. dr hab. Maria Nowicka-Skowron współpracuje również z ośrodkami przemysłowymi w kraju. W 2001 roku była konsultantem naukowym Huty Katowice. Ponadto w latach osiemdziesiątych była wiceprezesem Zarządu Wojewódzkiego TNOiK w Częstochowie, natomiast w latach 1998-2001 pełniła funkcję członka Rady Naukowej PTE w Warszawie.

Na Wydziale Zarządzania Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie pracuje od roku 1995, gdzie jest promotorem prac doktorskich oraz współorganizatorem konferencji naukowych.

AWANSE NAUKOWE – habilitacje

16 października 2001 roku na Wydziale Inżynierii Procesowej, Materiałowej i Fizyki Stosowanej Politechniki Częstochowskiej odbyło się kolokwium habilitacyjne dra inż. **Lecha Szecówki**. Temat rozprawy: „Wpływ pulsacji na spalanie paliw gazowych i emisję zanieczyszczeń”. Decyzję Rady Wydziału o nadaniu stopnia doktora habilitowanego nauk technicznych zatwierdziła Centralna Komisja ds. Tytułu Naukowego i Stopni Naukowych pismem z dnia 28 stycznia 2002 roku.

Lech Szecówka ukończył z wyróżnieniem studia w Politechnice Częstochowskiej w 1971 roku, uzyskując tytuł magistra inżyniera metalurga i rozpoczął pracę nauczyciela akademickiego w Zakładzie Gospodarki Ciepłej i Budowy Pieców Instytutu Metalurgii na Wydziale Metalurgii Politechniki Częstochowskiej. Po uzyskaniu stopnia doktora nauk technicznych w 1978 roku pracował na stanowisku adiunkta w tejże jednostce.

Lech Szecówka jest specjalistą w zakresie gospodarki cieplnej, procesów spalania i ochrony środowiska. Zajmuje się zagadnieniami wymiany ciepła i diagnostyką spalania w urządzeniach energetycznych; wykonał ponad 50 prac naukowych i ekspertyz technicznych dla przemysłu. Jednocześnie prowadzi szeroką działalność naukową, wykonując zadania badawcze w ramach centralnych programów.

W latach 1992-2002 był kierownikiem 3 grantów badawczych, a głównym wykonawcą 4 grantów. Wyniki swoich badań prezentował na ponad 40 konferencjach krajowych i zagranicznych, m.in. w Szkocji, USA, na Ukrainie i Słowacji. Jest autorem i współautorem 2 monografii oraz ponad 70 publikacji zamieszczonych w naukowych czasopismach o zasięgu światowym, czasopismach krajowych i materiałach konferencyjnych zagranicznych i krajowych. Jednocześnie był intensywnie zaangażowany w proces dydaktyczny, w 1999 roku został powołany w skład Wydziałowej Komisji Dydaktycznej, której zadaniem jest opracowanie nowego profilu kształcenia studentów, odpowiedniego do nowoczesnych metod i technologii przemysłowych.

Wielokrotnie brał udział w organizacji Sejmików Studenckich Kół Naukowych w ramach Dnia Hutnika, za co dwukrotnie został wyróżniony nagrodą zespołową Rektora Politechniki Częstochowskiej I i II stopnia. Za działalność naukowo-badawczą i organizacyjną został w 1986 roku odznaczony Srebrnym Krzyżem Zasługi.

Od 1993 roku był członkiem, a od 1997 roku sekretarzem Komitetu Organizacyjnego corocznej krajowej konferencji naukowo-technicznej nt. „Gospodarka cieplna i eksploatacja pieców przemysłowych” z udziałem gości zagranicznych. Był również współorganizatorem międzynarodowej konferencji nt. „International Symposium on Combustion Processes”, Częstochowa 1995. Jest członkiem ogólnopolskich stowarzyszeń naukowych i technicznych, Sekcji Spalania PAN, Polskiego Instytutu Spalania, SITPH.

Decyzją Rady Wydziału dr hab. inż. Lech Szecówka z dniem 1 lutego 2002 r. został powołany na stanowisko kierownika Zakładu Gospodarki Ciepłej i Budowy Pieców.

21 października 2001 roku na Wydziale Fizyki i Chemii Uniwersytetu Łódzkiego odbyło się kolokwium habilitacyjne dr **Danuty Płusy**. Temat rozprawy: „Rola struktury domenowej w procesie przemagnesowania spiekanych magnezów Nd-Fe-B”. Stopień doktora habilitowanego nauk fizycznych został zatwierdzony przez Centralną Komisję ds. Tytułu Naukowego i Stopni Naukowych pismem z dnia 28 lutego 2002 roku.

Danuta Płusa jest absolwentką Wydziału Matematyki i Fizyki Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie. Po ukończeniu studiów przez osiem lat pracowała jako nauczycielka fizyki w szkole średniej w Rudzie Śląskiej. W Instytucie Fizyki Politechniki Częstochowskiej rozpoczęła pracę jako starszy asystent w roku 1974. Od obrony pracy doktorskiej w Instytucie Fizyki PAN w Warszawie w 1983 roku pracuje na stanowisku adiunkta.

Praca naukowa Danuty Płusy jest związana z fizyką magnetyków, w szczególności z badaniem wpływu struktury domenowej na własności magnetyczne nowoczesnych magnezów. Jest autorem i współautorem 32 prac opublikowanych głównie w czasopismach naukowych z tzw. listy filadelfijskiej i 28 prac w materiałach konferencyjnych krajowych i zagranicznych. Prace te są licznie cytowane w literaturze światowej (ponad 80 cytowań).

Za działalność naukową Danuta Płusa była dwukrotnie wyróżniana nagrodą Ministra Edukacji Narodowej indywidualną i zespołową oraz nagrodą Sekretarza Naukowego PAN. Od wielu lat uczestniczy w popularyzacji fizyki wśród nauczycieli i uczniów szkół średnich Częstochowy.

25 października 2001 roku na Wydziale Inżynierii Mechanicznej i Informatyki Politechniki Częstochowskiej odbyło się kolokwium habilitacyjne dra inż. **Adama Bokoty**. Temat rozprawy: „Modelowanie krzepnięcia i stygnięcia dwuskładnikowych stopów metali. Pola temperatury, stężeń i naprężeń”. Decyzję Rady Wydziału o nadaniu stopnia doktora habilitowanego nauk technicznych w zakresie mechaniki zatwierdziła Centralna Komisja ds. Tytułu Naukowego i Stopni Naukowych pismem z dnia 25 lutego 2002 roku.

Adam Bokota ukończył studia na Wydziale Budowy Maszyn Politechniki Częstochowskiej w 1974 roku, uzyskując dyplom magistra inżyniera mechanika w specjalności maszyny i urządzenia energetyczne, po czym rozpoczął pracę w charakterze asystenta w Zakładzie Mechaniki Technicznej Instytutu Mechaniki i Podstaw Konstrukcji Maszyn. Po obronie pracy doktorskiej w 1981 roku objął stanowisko adiunkta. W 1984 roku odbył

sześciomiesięczny staż naukowy w Ecole des Mines de Paris (CEMEF Sophia Antipolis, Valbonne) we Francji.

W dotychczasowej pracy naukowej zajmował się przede wszystkim zagadnieniami z zakresu mechaniki stosowanej, a w szczególności termomechaniki. Tej problematyce poświęcił pracę doktorską i kilkadziesiąt publikacji. Dotyczą one w większości modelowania matematycznego i numerycznego zjawisk cieplnych, dyfuzyjnych i mechanicznych w ciele materialnym, poddanych procesom, w których występują wysokie temperatury.

Uczestniczył w wielu pracach naukowo-badawczych, między innymi był kierownikiem projektu badawczego nt.: „Zjawiska termomechaniczne w elementach maszyn i urządzeniach obciążonych cieplnie”, finansowanego przez KBN w latach 1992-1995. Jest współautorem opracowania „Metody numeryczne w zagadnieniach brzegowych”, wykorzystywanego w procesie dydaktycznym.

Otrzymał nagrodę Ministra Edukacji Narodowej zespołową I stopnia oraz indywidualną III stopnia za pracę doktorską, a także cztery nagrody Rektora Politechniki Częstochowskiej.

Jest członkiem międzynarodowych organizacji naukowych GAMM, EUROMECH oraz Sekcji Mechaniki Ciała Stałego Komitetu Mechaniki Polskiej Akademii Nauk.

AWANSE NAUKOWE – doktoraty

23 października 2001 roku na Wydziale Inżynierii Procesowej, Materiałowej i Fizyki Stosowanej Politechniki Częstochowskiej przed Komisją ds. Przewodów Doktorskich odbyła się obrona pracy doktorskiej mgra inż. **Tomasza Dyla**. Temat rozprawy: „Kompleksowa analiza procesu dziurowania-rozszerzania tulei w walcierce skośnej z przewodnicami Dieschera”. Promotor: dr hab. inż. Jan Kazanecki prof. AGH w Krakowie.

W 1997 roku Tomasz Dyl ukończył Wydział Metalurgii i Inżynierii Materiałowej Politechniki Częstochowskiej, uzyskując tytuł magistra inżyniera o specjalności przeróbka plastyczna metali. W 1996 roku rozpoczął studia doktoranckie na Wydziale Metalurgii i Inżynierii Materiałowej. Jest autorem lub współautorem 11 publikacji w czasopiśmie krajowych i międzynarodowych.

23 października 2001 roku Rada Wydziału nadała mgrówi inż. Tomaszowi Dylowi stopień doktora nauk technicznych.

13 listopada 2001 roku na Wydziale Inżynierii Procesowej, Materiałowej i Fizyki Stosowanej przed Komisją ds. Przewodów Doktorskich odbyła się obrona pracy doktorskiej mgr inż. **Ewy Szalkowskiej**. Temat rozprawy: „Polepszanie odporności korozyjnej stali nierdzewnej 1H13 za pomocą tlenkowych powłok otrzymywanych metodą zol-żel”. Promotor: prof. dr inż. Józef Gluszek, Politechnika Wroclawska.

Ewa Szalkowska w 1990 roku ukończyła studia na Wydziale Technologii i Inżynierii Chemicznej na Politechnice Szczecińskiej, uzyskując tytuł magistra inżyniera chemika. W 1994 roku podjęła pracę w Katedrze Chemii na Wydziale Metalurgii i Inżynierii Materiałowej Politechniki Częstochowskiej na stanowisku asystenta. W latach 1996-2000 była słuchaczem Studium Doktoranckiego na Wydziale Metalurgii i Inżynierii Materiałowej.

Jest współautorką 15 publikacji w czasopiśmie i materiałach konferencyjnych krajowych i zagranicznych.

13 listopada 2001 roku Rada Wydziału nadała mgr inż. Ewie Szalkowskiej stopień doktora nauk technicznych.

9 stycznia 2002 roku na Wydziale Inżynierii i Ochrony Środowiska odbyła się obrona pracy doktorskiej mgr **Izabeli Majchrzak-Kucęby**. Temat rozprawy: „Badania procesu usuwania i zagospodarowania dwutlenku węgla ze spalin kotłowych przy użyciu zeolitów”. Promotor: prof. dr hab. inż. Wojciech Nowak.

W 1997 roku Izabela Majchrzak-Kucęba ukończyła Wydział Matematyczno-Przyrodniczy WSP w Częstochowie, uzyskując tytuł magistra chemii, a w 1998 roku Wydział Zarządzania Politechniki Częstochowskiej, otrzymując tytuł inżyniera.

W 1997 roku podjęła pracę w Katedrze Ogrzewnictwa, Wentylacji i Ochrony Atmosfery Wydziału Inżynierii i Ochrony Środowiska Politechniki Częstochowskiej, w której jest zatrudniona do chwili obecnej.

Jest autorką i współautorką 11 publikacji w czasopiśmie krajowych oraz wydawnictwach konferencyjnych.

Dnia 9 stycznia 2002 roku Rada Wydziału Inżynierii i Ochrony Środowiska Politechniki Częstochowskiej nadała mgr Izabeli Majchrzak-Kucębie stopień doktora nauk technicznych w dyscyplinie inżynierii środowiska.

26 marca 2002 na Wydziale Inżynierii Procesowej, Materiałowej i Fizyki Stosowanej przed Komisją ds. Przewodów Doktorskich odbyła się obrona pracy doktorskiej mgra inż. **Sebastiana Mroza**. Temat rozprawy: „Teoretyczno-doświadczalna analiza procesu walcowania bimetalowych prętów”. Promotor: prof. dr hab. inż. Henryk Dya.

Sebastian Mróz w 1998 roku ukończył studia na Wydziale Metalurgii i Inżynierii Materiałowej, uzyskując dyplom magistra inżyniera metalurga o specjalności przeróbka plastyczna metali. W tym samym roku podjął studia doktoranckie na Wydziale Metalurgii i Inżynierii Materiałowej.

Jest autorem i współautorem 20 publikacji naukowych dotyczących modelowania oraz technologii i teorii procesów przeróbki plastycznej, ze szczególnym uwzględnieniem walcowania wyrobów w wykrojach, które publikowano w czasopiśmie oraz materiałach konferencyjnych krajowych i zagranicznych. W 2001 roku otrzymał zespołową

Nagrodę Rektora Politechniki Częstochowskiej I stopnia.

26 marca 2002 roku Rada Wydziału nadała mgr inż. Sebastianowi Mrozowi stopień naukowy doktora nauk technicznych.

JAN CZECHOWSKI ZŁOTYM INŻYNIEREM PIĘCIOLECIA „PRZEGLĄDU TECHNICZNEGO”

*Jan Czechowski
– prezes zarządu,
dyrektor naczelny
Fabryki Maszyn
i Urządzeń FAMAK
Kluczbork*

Mgr inż. **Jan Czechowski** jest absolwentem Wydziału Metalurgicznego Politechniki Częstochowskiej. Po ukończeniu uczelni w 1972 r. trafił do firmy FAMAK w Kluczborku. Rozpoczął od stanowiska metalurga, stopniowo awansując. Był m.in. szefem biura generalnego dostaw, a następnie kierownikiem biura techniczno-handlowego. Po odbyciu zagranicznych szkoleń pracował w różnych krajach, organizując montaż maszyn FAMAK-u. W kwietniu 1991 r. wygrał konkurs na stanowisko dyrektora. Zaproponował i wdrożył diametralnie nową strategię rozwoju firmy. Obecnie FAMAK to firma kierująca 60% swojej produkcji na eksport. Jednym z podstawowych źródeł sukcesów Jana Czechowskiego i jego firmy FAMAK było postawienie na jakość. Za praktyczne wdrożenie zasad zarządzania przez jakość, już w pierwszej edycji prestiżowego konkursu Polska Nagroda Jakości, organizowanego przez KIG oraz PCBC, firma z Kluczborka uzyskała wyróżnienie. W 1996 r. była już laureatem tej nagrody, a w dwa lata później mgr inż. Jan Czechowski otrzymał indywidualną Polską Nagrodę Jakości. Jan Czechowski został ogłoszony „Złotym Inżynierem Pięciolecia” w plebiscycie czytelników „Przeglądu Technicznego”.

Henryk Piekut
„Przegląd Techniczny”

Nominowani do tytułu.

Od lewej: Andrzej Wosik, Jerzy Tybulczuk, Wiesław Maras, Włodzimierz Jerzyk, w zastępstwie Jana Czechowskiego – Barbara Chwilka, Janusz Zatoń, Stefan Duk, Janusz Koclega, Marek Musiałik, Józef Wojtas

Wyróżnienie „Absolwent Roku 2001” w ręce laureatowi rektor prof. Janusz Szopa oraz prezes Stowarzyszenia prof. Jan Pilarczyk

Laureat – Janusz Zatoń wśród nominowanych

Przemawia zwycięzca konkursu

Tańczą Zespół Pieśni i Tańca „Częstochowa”

Gra i śpiewa zespół „Nocna zmiana bluesa”

Janusz Zatoń wśród zaproszonych gości

Janusz Zatoń z prezydentem miasta Wiesławem Marasem, Markiem Rabendą i Markiem Perepczką

Na balu w hotelu „Polonia”

Nominowany Andrzej Wosik z małżonką